

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

1.1. Overordnet baggrund

Forslaget er udarbejdet med baggrund i et ønske om at tilvejebringe 1 samlet Inatsisartutlov, der regulerer forholdene omkring videregående uddannelser for alle uddannelsesinstitutioner, der udbyder disse.

Før vedtagelsen af Inatsisartutlov nr. 6 af 6. juni 2016 om ændring af Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet (erhvervsuddannelsesloven), var det kun muligt for Ilisimatusarfik at udbyde videregående uddannelser. Efter den 1. august 2016 blev det dog muligt for branche- og erhvervsskolerne at udbyde videregående uddannelser, og det er derfor ikke længere hensigtsmæssigt, at reglerne vedrørende videregående uddannelser fremgår af en styrelseslov, der kun gælder for Ilisimatusarfik. Landstingslov nr. 19 af 19. november 2007 om Ilisimatusarfik foreslås derfor samtidig ajourført og skal kun indeholde bestemmelser om Ilisimatusarfiks styrelse, mens dette forslag indeholder bestemmelser, der udelukkende omhandler de videregående uddannelser.

Hertil skal det tilføjes, at den stigende internationalisering nødvendiggør, at Grønland i lighed med andre lande indfører kvalitetsprocedurer for videregående uddannelser, der lever op til internationale standarder.

1.2. Hovedpunkter i lovforberedelsen

Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke er det ressortansvarlige departement for alle uddannelsesinstitutioner i Grønland, og er løbende i kontakt med såvel Ilisimatusarfik som branche- og erhvervsskolerne. Ønsker og behov for ny lovgivning og ændringer i gældende lovgivning drøftes derfor løbende. Departementet påbegyndte desuden revision af Landstingslov nr. 19 af 19. november 2007 om Ilisimatusarfik i 2011, og et forslag til en ny Inatsisartutlov om Ilisimatusarfik påtænkes fremmet samtidig med denne, da der er en tæt sammenhæng de 2 love imellem.

Den 10. og 11. november 2016 blev der afholdt et seminar, hvor det daværende Departement for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke, Departementet for Finanser, Departementet for Erhverv, Grønlands Erhverv, Naturinstituttet, Studenterforeningen Ili Ili, de berørte uddannelsesinstitutioner herunder Ilisimatusarfik, Socialpædagogisk Seminarium og Niuernermik Iliniarfik m.fl. var repræsenteret. Her blev gældende lovgivning på området gennemgået, hvorefter forskellige emner blev drøftet med henblik på en opdatering og ajourføring af gældende lovgivning og udarbejdelse af forslag til denne nye Inatsisartutlov.

Derudover har der været afholdt møder mellem Ilisimatusarfik og departementet med henblik på afklaring af såvel universitetets som departementets forestillinger i forhold til forventede lovændringer.

1.3. Forslagets indhold i generelle træk

Forslaget indeholder indledningsvist bestemmelser om anvendelsesområdet for Inatsisartutloven.

Efterfølgende følger et kapitel, der regulerer forholdene vedrørende uddannelserne, herunder udbud og kapacitetsstyring, uddannelsernes indhold og formål, studieordninger samt kvalitetssikring. Bestemmelserne om udbud og kapacitetsstyring samt om uddannelsernes indhold og formål bygger i vid udstrækning på reglerne i kapitel 2 i den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik, men er foreslået udbygget og uddybet betragteligt i forhold til, hvad der fremgår af de gældende bestemmelser.

Herefter følger et kapitel om ansøgning og adgangskrav, der foreskriver regulering vedrørende ansøgningsfrist og proceduren for indgivelse af ansøgning samt regulering vedrørende adgangskrav til de enkelte uddannelser, herunder hvem der fastsætter kravene, hvoraf kravene skal fremgå samt varslingsregler mv.

Videre i forslaget er fastsat et kapitel om adgangsregulering og optagelseskapacitet. Dette fastsætter bestemmelser om adgangsregulering og optagelseskapacitet på de enkelte videregående uddannelser.

Forslagets næste kapitel indeholder forskellige øvrige bestemmelser. Indledningsvis er der foreslået en bestemmelse om uddannelsesophold uden for Grønland, hvoraf det fremgår, at alle studerende på en bacheloruddannelse skal have et uddannelsesophold uden for Grønland. Herefter følger en bestemmelse om, at Naalakkersuisut skal fastsætte regler om kompetencekravet til undervisere, der underviser på de videregående uddannelser.

Derefter følger en bestemmelse omkring uddannelsesinstitutionernes pligt til at yde vejledning til de studerende og en bestemmelse, der regulerer muligheden for at klage over afgørelser, truffet efter forslaget.

Afslutningsvis er der foreslået fastsat ikrafttrædelses-, ophævelses- og overgangsbestemmelser.

For uddybning af beskrivelsen af forslaget henvises til afsnittet vedrørende hovedpunkter i forslaget og de specielle bemærkninger.

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Gældende ret består af Landstingslov nr. 19 af 19. november 2007 om Ilisimatusarfik, Inatsisartutlov nr. 10 af 19. maj 2010 om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 6 af 6. juni 2016 om ændring af Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet og Landstingsforordning nr. 2 af 20. maj 1998 om socialpædagoguddannelsen.

Hertil skal nævnes, at der er en række administrative forskrifter, der er opretholdt med hjemmel i Landstingsloven om Ilisimatusarfik.

Følgende bekendtgørelser regulerer området:

- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 6 af 2. januar 1990 om censorer ved Ilisimatusarfik
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 2. januar 1990 om ansættelse af medarbejdere ved Ilisimatusarfik
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 8. juli 1991 om videreuddannelse ved Ilinniarfissuaq mv.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 27 af 1. september 1995 om uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 36 af 9. oktober 2001 om Ph.D.-graden
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 23. juni 2008 om karakterskala og anden bedømmelse

Landstingslov nr. 19 af 19. november 2007 om Ilisimatusarfik regulerer forholdene omkring Ilisimatusarfik. Den omfatter såvel styrelsesreguleringen for Ilisimatusarfik som udbuddet af uddannelser. Det er dog kun kapitel 2 omkring uddannelser, der til dels videreføres i dette forslag samt bestemmelserne om vejledning og klage.

Inatsisartutlov nr. 10 af 19. maj 2010 om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 6 af 6. juni 2016 om ændring af Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet, regulerer forholdene vedrørende branche- og erhvervsskolerne. Med den seneste lovændring blev der indført en bestemmelse, som giver branche- og erhvervsskolerne mulighed for at udbyde videregående uddannelser. Inatsisartutlovens § 5, stk. 6, lyder som følger: ”Branche- og erhvervsskolerne kan efter Naalakkarsuisuts godkendelse heraf udbyde videregående uddannelser inden for det område, som skolen dækker, såfremt lignende uddannelser ikke udbydes af andre uddannelsesinstitutioner i Grønland.”

Inatsisartutloven regulerer ikke yderligere omkring videregående uddannelser, hvorfor den ikke vil blive beskrevet yderligere.

Landstingsforordning nr. 2 af 20. maj 1998 om socialpædagoguddannelsen, Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 15. april 1991 om uddannelse af socialpædagoger og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 15. april 1991 om socialpædagoguddannelsens fag regulerer social-

pædagoguddannelsen, der udbydes af Perorsaanermut Ilinniarfik. De seneste år har disse dog ikke dannet grundlag for uddannelsen, idet der er sket ændringer i uddannelsen siden vedtagelsen af forordningen. Uddannelsen har derimod kørt efter en forsøgsordning efter forordningens § 24.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 27 af 1. september 1995 om uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik regulerer en række forhold vedrørende bachelor-, kandidat- og ph.d.-uddannelserne. Grunden til, at bekendtgørelsen kun omhandler disse tre typer af uddannelser, er, at bekendtgørelsen er fra 1995, hvor Ilisimatusarfik ikke havde mulighed for at udbyde flere typer af uddannelser. Først med vedtagelsen af Landstingslov om Ilisimatusarfik i 2007 blev der åbnet op for muligheden for at udbyde andre typer af videregående uddannelser. Bekendtgørelsen har siden 2007, efter en analog fortolkning, fundet anvendelse på de nævnte uddannelser i Landstingsloven om Ilisimatusarfik.

Bekendtgørelsens første 2 kapitler regulerer de nævnte uddannelsers formål og struktur samt indhold og tilrettelæggelse. Disse er i vid udstrækning videreført i forslaget. Reglerne fremgår blandt andet af afsnittet om uddannelsernes indhold i forslagets 2. kapitel. Ved en forestående revision af bekendtgørelsen forventes disse to kapitler at udgå, idet de er videreført i dette forslag.

Efterfølgende er der et kapitel om bedømmelse og eksamensbeviser. Her er fastsat regler om afholdelse af eksaminer, herunder regler om interne og eksterne prøver, individuelle og gruppeprøver, tilmelding til eksamen, antal eksamensforsøg, krav til indholdet af et eksamensbevis mv. Reglerne i disse kapitler er ikke beskrevet i forslaget, da disse ønskes videreført på bekendtgørelsesniveau.

Dernæst følger et kapitel om studieordninger, hvoraf det fremgår, hvad der fastsættes nærmere regler om i studieordningerne. Denne bestemmelse er ajourført og foreslået videreført i forslaget. Der kan dog ifølge forslaget fastsættes yderligere regler om studieordningerne. Bekendtgørelsen forventes opdateret efter vedtagelsen af forslaget.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 6 af 2. januar 1990 om censorer ved Ilisimatusarfik omhandler selve censorinstitutionen, censorerne, beskikkelse af censorer, censorernes virke, udpegning af censorformand og klagemuligheder. Reglerne vil gælde for alle videregående uddannelser efter vedtagelse af forslaget. Reglerne forventes dog opdateret og ajourført umiddelbart efter vedtagelsen af forslaget.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 36 af 9. oktober 2001 om Ph.D.-graden omhandler udelukkende ph.d.-uddannelsen. Ph.d.-uddannelsen er således den eneste af uddannelserne, der har sin egen bekendtgørelse. Dette skyldes, at uddannelsen er så markant anderledes end de andre, idet der er tale om en uddannelse, der primært omhandler forskning. I forslaget er der flere bestemmelser, der ikke gælder for ph.d.-uddannelsen, blandt andet bestemmelsen om, at der

skal udarbejdes en studieordning. Bekendtgørelsen om ph.d.-uddannelsen medfører, at der ikke er behov for en studieordning.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 23 af 8. juli 1991 om videreuddannelse ved Ilinnarfissuaq mv. danner hjemmelsgrundlag for videreuddannelse ved Ilinnarfissuaq. Bekendtgørelsen forventes ligeledes opdateret efter vedtagelsen af dette forslag.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 23. juni 2008 om karakterskala og anden bedømmelse gælder for alle uddannelser i Grønland, uanset om det er videregående uddannelser, erhvervsuddannelser, uddannelser der udbydes med hjemmel i kirkelovgivningen osv. Bekendtgørelsen skal forblive, således som den er.

Ansættelse af medarbejdere ved Ilisimatusarfik reguleres ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 2. januar 1990 om ansættelse af medarbejdere ved Ilisimatusarfik. Af bekendtgørelsen fremgår det, at lærere og videnskabelige medarbejdere ved Ilisimatusarfik som udgangspunkt skal have en afsluttet universitetseksamen eller afgangseksamen fra en anden højere uddannelsesinstitution eller en dermed ligestillet uddannelse.

Yderligere fremgår det af bekendtgørelsen, hvorledes proceduren ved ansættelse af professorer, adjunkt/lektorer og eksterne lektorer er, herunder regler om stillingsopslag, bedømmelsesudvalg, bedømmelse, indstilling, konstitution, ansættelse mv. Bekendtgørelsen forventes opdateret efter vedtagelsen af denne Inatsisartutlov, idet reglerne ikke længere vil være i overensstemmelse med, hvad der fremgår af dette forslag og forslaget til en ny Inatsisartutlov om Ilisimatusarfik.

b) Forslaget

Forslaget bygger på de hidtil gældende regler om videregående uddannelser fra Landstingslov nr. 19 af 19. november 2007 om Ilisimatusarfik. Derudover er der tilføjet en del nyt, som hidtil har været uskrevet praksis eller forhold, der er fundet behov for at regulere. Forslaget er opdelt i kapitler, som der i det følgende vil blive redegjort for.

Anvendelsesområde

Forslaget indledes med et kapitel om anvendelsesområdet for Inatsisartutloven. Den første bestemmelse fastslår, at Inatsisartutloven finder anvendelse for videregående uddannelser, der udbydes af Ilisimatusarfik, branche- og erhvervsskolerne og andre uddannelsesinstitutioner. Herefter følger en forklaring af, hvad der forstås ved en videregående uddannelse.

Videre fremgår det, at Naalakkersuisut skal tilrettelægge et samordnet system af videregående uddannelser.

Uddannelser

Herefter følger et kapitel om uddannelserne, herunder udbud og kapacitetsstyring, uddannelsernes indhold og formål, studieordninger samt kvalitetssikring.

Af første afsnit, udbud og kapacitetsstyring, fremgår det, at Ilisimatusarfik kan udbyde videregående uddannelser. Formålet med universitetet er blandt andet at udbyde forskningsbaseret uddannelse indtil højeste internationale niveau inden for sine fagområder. Dette er fastsat i § 1, stk. 1, i den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik og indgår også i forslaget til Inatsisartutlov om Ilisimatusarfik. Det er derfor ikke fundet nødvendigt at indføre et godkendelseskrav i forhold til Ilisimatusarfiks udbud af videregående uddannelser.

Branche- og erhvervsskolernes formål er derimod at udbyde erhvervmæssige uddannelser eller erhvervmæssige grunduddannelser, der henhører til bestemte brancher. Branche- og erhvervsskolerne er således ikke oprettet med henblik på at udbyde videregående uddannelser. Der er derfor indsat et krav om, at branche- og erhvervsskolerne alene kan udbyde videregående uddannelser under forudsætning af, at Naalakkersuisut godkender det. Det er endvidere fastsat, at de videregående uddannelser, som branche- og erhvervsskolerne udbyder, skal være inden for det område, skolen dækker. Dette er en videreførelse af § 5, stk. 6, i erhvervsuddannelsesloven, som tillige forudsætter, at en lignende uddannelse ikke udbydes af andre uddannelsesinstitutioner i Grønland. Dette krav er også videreført i forslaget, men som en del af de betingelser, der skal være godkendt for, at en videregående uddannelse kan udbydes. Disse betingelser gælder for såvel Ilisimatusarfik som for de branche- og erhvervsskoler, der ønsker at udbyde videregående uddannelser.

Baggrunden for, at man ønsker, at branche- og erhvervsskolerne skal have mulighed for at udbyde videregående uddannelse er, at de besidder en specialviden inden for deres område. Denne specialviden kan med fordel udnyttes til videregående uddannelser og ikke kun erhvervsrettede uddannelser, hvilket også allerede er tilgodeset ved, at der i erhvervsuddannelseslovgivningen er hjemmel til, at erhvervs- og brancheskolerne kan udbyde videregående uddannelser.

Desuden er der mulighed for, at andre uddannelsesinstitutioner kan godkendes til at udbyde videregående uddannelser. Hermed er forslaget fremtidssikret, såfremt der senere oprettes andre typer af uddannelsesinstitutioner.

Efterfølgende fremgår det, på hvilke betingelser udbuddet af en videregående uddannelse kan godkendes. Disse betingelser er udtryk for, at videregående uddannelser alene kan udbydes, hvis de opfylder betingelser om behov for uddannelsen, kvalitet og samfundsmæssig relevans.

Hernæst følger bestemmelser om udbud af enkelte fag og fagspecifikke kurser, supplerende uddannelsesaktivitet for allerede optagne, ekstra uddannelsesaktivitet til talentfulde studerende, om samarbejde med uddannelsesinstitutioner i udlandet mv. Dette er en videreførelse af tilsvarende regler i Landstingsloven om Ilisimatusarfik (§ 3, stk. 3, og § 6). Bestemmelserne

om supplerende uddannelsesaktivitet og om ekstra uddannelsesaktivitet er dog nye. Desuden er der givet uddannelsesinstitutionerne mulighed for at opkræve betaling af undervisningsafgift for deltagelse i fagene og de fagspecifikke kurser, der udbydes efter forslagets § 5.

Afslutningsvist i dette afsnit reguleres det, hvornår Naalakkersuisut kan tilbagekalde en godkendelse til at udbyde en bestemt videregående uddannelse. Det er fundet hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan tilbagekalde en godkendelse, da samfundet konstant udvikler sig, og uddannelser i takt med udviklingen kan blive overflødige eller forældede. Desuden kan tilbagekaldelse komme på tale, hvis kvalitetskravene til uddannelsen ikke efterleves. I den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik godkender Naalakkersuisut efter udtalelse fra Ilisimatusarfik uddannelser inden for nye fagområder. Naalakkersuisut kan begrænse udbuddet af uddannelser, hvis der ikke længere er behov for, at en uddannelse udbydes af Ilisimatusarfik, eller hvis uddannelsen ikke længere lever op til gældende kvalitetskrav for forskningsbaseret uddannelse. Reglerne om tilbagekaldelse af en godkendelse bygger således på de gældende regler i Landstingsloven om Ilisimatusarfik. Disse bestemmelser fremgår af Landstingslovens § 4, stk. 1 og 2.

Afsnittet, der omhandler uddannelsernes indhold og formål, opremser de forskellige typer af videregående uddannelser, der kan udbydes efter forslaget. I den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik er det alene fastsat om uddannelserne, at deres længde, indhold, faglige niveau og formelle opbygning skal udformes, så de svarer til nationale og internationale uddannelses-tilbud, og således at meritoverførsel, studenterudveksling og international anerkendelse kan opnås. Dette fremgår af § 3, stk. 4, i Landstingsloven. Der er herudover fastsat regler om uddannelsernes indhold i Hjemmestyrets bekendtgørelse om uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik.

Af afsnittet i forslaget fremgår det blandt andet, hvor mange ECTS-point uddannelserne omfatter. Disse svarer med mindre ændringer til de ECTS-point, der er angivet i den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik. Desuden indgår det, hvordan uddannelserne er tilrettelagt, og hvad formålet med dem er. Dette bygger i nogen grad på det, der er fastsat herom i Hjemmestyrets bekendtgørelse om uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik.

Efter gældende lovgivning skelnes der mellem professionsrettede bacheloruddannelser og klassiske bacheloruddannelser. Denne skelnen er ikke videreført i forslaget. Dette begrundes med, at der ikke længere synes at være så markant en forskel mellem uddannelserne, idet de fleste af de udbudte bacheloruddannelser udbydes af Ilisimatusarfik, som sikrer, at uddannelserne er forskningsbaserede. Desuden går udviklingen internationalt i retning af, at der ikke foretages sådanne sondringer. Det er derfor foreslået, at sondringen ikke længere er nødvendig, hvorfor alle de tidligere professionsrettede bachelorer fremadrettet foreslås benævnt bacheloruddannelser. Hertil skal tilføjes, at bacheloruddannelser og professionsrettede bacheloruddannelser indplaceres på samme niveau i kvalifikationsrammen, jf. nedenfor.

Uddannelserne læner sig op af det danske uddannelsessystem, som tager udgangspunkt i det europæiske system. EU's medlemslande vedtog i 2008 at etablere den Europæiske Kvalifikationsramme (EQF), der er en fælles europæisk referenceramme, der skal gøre det lettere at forstå, sammenligne og anerkende kvalifikationer på tværs af forskellige lande og systemer i Europa. EQF er således bindeleddet mellem de nationale kvalifikationsrammer. EQF medfører ikke automatisk anerkendelse af uddannelser og kvalifikationer, men er et nyttigt værktøj til at sammenligne uddannelser.

I Danmark har man udarbejdet Kvalifikationsrammen for Livslang Læring, der kan findes på Uddannelses- og Forskningsministeriets hjemmeside. Kvalifikationsrammen tager udgangspunkt i EQF. Rammen går fra niveau 1, der angiver folkeskoleniveau til niveau 8, der angiver ph.d.-graden. Under hvert niveau er begreberne viden, færdigheder og kompetencer beskrevet. Dette beskriver tilsammen læringsudbyttet på det enkelte niveau. Idet det grønlandske uddannelsessystem ligner det danske, er det fundet hensigtsmæssigt at læne sig op af denne kvalifikationsramme. Under de specielle bemærkninger vil der derfor blive henvist til den danske kvalifikationsramme for at indplacere de enkelte uddannelser i denne.

Efterfølgende fremgår det, hvad der skal fastsættes i studieordningerne til de enkelte videregående uddannelser, såfremt oplysningerne er væsentlige for den enkelte videregående uddannelse. I § 28 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 27 af 1. september 1995 om uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik er det fastsat, at Ilisimatusarfik fastsætter regler om de enkelte uddannelser i studieordninger, og det er tillige fastsat, hvad studieordningerne skal fastsætte regler om. Forslaget viderefører i vid udstrækning kravene til indholdet i studieordningerne. Det er dog tilføjet, at studieordningerne skal indeholde oplysninger om uddannelsens betegnelse på grønlandsk, dansk og engelsk, normering af uddannelsen angivet i ECTS-point, adgangskrav til uddannelsen, herunder prioriteringsregler, som kan anvendes i tilfælde, hvor der er flere ansøgere, end der er kapacitet til. Desuden er det foreslået, at der skal fremgå regler om uddannelsesophold i udlandet og regler for, hvornår den studerende senest skal have afsluttet uddannelsen efter at være påbegyndt den.

Desuden skal studieordningerne og væsentlige ændringer heri, ifølge forslaget, godkendes af Naalakkersuisut, hvorimod bekendtgørelsens § 28, stk. 6, anfører, at Naalakkersuisut skal orienteres herom.

Med bestemmelsen om, at Naalakkersuisut skal godkende studieordningerne og efterfølgende væsentlige ændringer deri og lovfastsætte krav til studieordningernes indhold, er det tilsigtet, at Naalakkersuisut kan sikre, at uddannelserne til enhver tid lever op til betingelserne om behov, kvalitet og relevans. Samtidig sikres Naalakkersuisut herigennem et overblik over samtlige de videregående uddannelser, der udbydes. Som en konsekvens af, at Naalakkersuisut skal godkende studieordningerne, er det ikke længere foreslået, at der kan dispenseres fra de regler i studieordningerne, der alene er fastsat af institutionen, jf. bekendtgørelsens § 28, stk. 3.

Der er desuden indsat en bemyndigelsesbestemmelse, så Naalakkersuisut kan fastsætte yderligere regler om studieordninger, herunder regler om censorer og eksamen samt regler om maksimal uddannelsestid.

Endelig er det foreslået i dette kapitel, at de enkelte videregående uddannelser skal kvalitets-sikres i henhold til internationale standarder, og at Naalakkersuisut skal fastsætte regler om kvalitetssikring af uddannelserne. Reglerne, der skal sikre, at de grønlandske uddannelser lever op til European Standard Guidelines, er endnu ikke udarbejdet. Derfor er der foreslået indsat en bemyndigelsesbestemmelse til Naalakkersuisut, så der skal fastsættes regler om kvalitetssikring. Disse regler vil kunne sikre, at de grønlandske uddannelsesinstitutioner og uddannelser på sigt formelt kan blive internationalt anerkendt. I den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik er det i § 7 fastsat, at Naalakkersuisut, efter indhentet udtalelse herom fra Ilisimatusarfik, fastsætter regler om uddannelse, herunder om bl.a. kvalitetsudvikling.

Ansøgning og adgangskrav

Efter reglerne om uddannelserne følger regler om ansøgning og adgangskrav. Det er nyt, at dette reguleres ved lov. I den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik er det i § 7 fastsat, at Naalakkersuisut, efter indhentet udtalelse herom fra Ilisimatusarfik, fastsætter regler om uddannelse, herunder bl.a. om adgang til uddannelse. Der er dog ikke for nuværende fastsat regler for adgang til uddannelserne. Det har således hidtil været op til de enkelte uddannelsesinstitutioner at fastsætte adgangskrav, ansøgningsfrist mv. For at sikre de studerendes retssikkerhed er det fundet nødvendigt at regulere dette.

Det foreslås, at ansøgningsfristen for alle videregående uddannelser ensortes og dermed fastsættes til den 1. marts. For nuværende er fristen for mange uddannelser bestemt til den 1. marts. Det er dog fundet vigtigt at lovregulere for at kunne lave et samlet ansøgningssystem, som på sigt ønskes fuldt digitaliseret. Det er derfor også foreslået, at Naalakkersuisut kan fastsætte yderligere regler om ansøgning, om det skal ske helt eller delvist digitalt mv.

Dernæst er der foreslået regler om adgangskrav. Det fremgår af afsnittet, hvilke overordnede adgangskrav der stilles til de forskellige uddannelser, herunder krav til adgangsgivende eksamen, specifikke adgangskrav og karakterkrav. Desuden er det fastsat i forslaget, hvem der fastsætter adgangskravene. Desuden skal skærpelse af adgangskravene varsles 2 år før, de får virkning. Varslingen skal ske på uddannelsesinstitutionens hjemmeside, hvilket begrundes med, at den studerende skal kunne nå at indrette sig herefter. Som tidligere anført, er der ikke for nuværende regler om fastsættelse af adgangskrav og varsling heraf. Dette er uhensigtsmæssigt, idet potentielle ansøgere ikke har mulighed for at indrette deres adgangsgivende uddannelse efter, hvilke krav der stilles til optag på en uddannelse.

Adgangsregulering og optagelseskapacitet

Kapitlet om adgangsregulering og optagelseskapa­citet indeholder bestemmelser om optagel­seskapacitet på den enkelte uddannelse, der som udgangspunkt er op til den enkelte uddannel­sesinstitution at bestemme. Naalakkersuisut kan dog fastsætte maksimums- og minimumstal for optagelseskapa­citeten for at sikre, at der ikke på nogle uddannelser uddannes uforholdsvis mange i forhold til, hvad samfundet har behov for, eller hvis en uddannelse er for dyr at ud­byde, fordi der er optaget for få studerende. Der er desuden fastsat regler om prioritering i de tilfælde, hvor der er flere kvalificerede ansøgere end studiepladser på den enkelte uddannelse. Derudover er der regler om meddelelse af optagelse på uddannelsen med tilbud om studie­plads eller plads på venteliste.

Ifølge gældende lovgivning (§ 4, stk. 2, i Landstingslov om Ilisimatusarfik) kan Naalak­kersuisut begrænse udbuddet af uddannelser, hvis der ikke længere er behov for, at en uddan­nelse udbydes af Ilisimatusarfik og ifølge bestemmelsens stk. 3, begrænse tilgangen til ud­dannelserne. Der er dog fundet behov for uddybning af disse regler. Derudover er det fundet nødvendigt at fastsætte regler for tilbud om studieplads og plads på venteliste.

Øvrige bestemmelser

Dette kapitel regulerer forskellige forhold. Først er der foreslået regler om uddannelsesophold uden for Grønland, hvilket vil medføre, at alle studerende på bacheloruddannelser i løbet af uddannelsen skal have et uddannelsesophold uden for Grønland. Formålet er at styrke og modne de studerede og at hente erfaring udefra, som kan komme Grønland til gode. Der er dog indsat en dispensationsbestemmelse, idet der kan foreligge særlige forhold, som gør, at den studerende ikke har mulighed for at rejse væk fra Grønland. Desuden er der indsat en overgangsbestemmelse, som har til formål at sikre, at uddannelsesinstitutionerne og de stude­rende kan få den fornødne tid til at indrette sig i forhold til dette krav.

Det foreslås herefter, at Naalakkersuisut skal fastsætte regler om kompetencekrav til undervi­serne på de videregående uddannelser. Reglerne skal omhandle krav til uddannelse, mulighed for opkvalificering og efteruddannelse mv. Det er vurderet, at reglerne med fordel kan fast­ sættes i en administrativ forskrift, da denne nemmere kan ændres i takt med, at niveauet på uddannelsesområdet løftes. På sigt er målsætningen, at størstedelen af underviserne på de vi­deregående uddannelser skal have en ph.d.-uddannelse, men i erkendelse af, at der for nuvæ­rende ikke er et tilstrækkeligt antal uddannede med en ph.d.-uddannelse til at besætte alle stil­linger, skal der fastsættes regler, som gradvist kan medvirke til at opnå målsætningen.

I den gældende bekendtgørelse om ansættelse af medarbejdere ved Ilisimatusarfik fremgår det, at lærere og videnskabelige medarbejdere skal have bestået en afsluttende universitetsek­ samen eller afgangseksamen fra en anden højere uddannelsesinstitution eller en dermed lige­ stillet uddannelse. Der er dog mulighed for, at Departementet for Uddannelse kan godkende en ansøger, der på anden måde kan dokumentere tilsvarende faglige kvalifikationer. Ved fast­ sættelse af regler om undervisernes kompetencekrav forventes det, at kompetencekravet til

underviserne skal skærpes, hvilket er fundet nødvendigt for at følge den internationale udvikling og de stigende krav til kvalitet og forskningsbaseret undervisning.

Uddannelsesinstitutionerne pålægges ifølge forslaget en pligt til at yde vejledning. Dette fremgår også af den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik (§ 8) og af gældende erhvervsuddannelseslov (§ 20, stk. 2), hvorfor det ikke vil være nyt for uddannelsesinstitutionerne. Vejledningen skal under uddannelsesforløbet både ske om uddannelsen, men også om efterfølgende beskæftigelsesmuligheder. Desuden skal der gives særlig vejledning til studerende, der er blevet forsinket i forhold til den normerede studietid.

Hernæst følger en bestemmelse om klageadgang, hvoraf det fremgår, at afgørelser, der er truffet efter Inatsisartutloven, kan påklages til Naalakkersuisut, dog kun såfremt der er tale om et forhold, der vedrører den studerendes retsstilling. Dette er en videreførelse af § 30 i den gældende Landstingslov om Ilisimatusarfik.

Afslutningsvist er der foreslået fastsat ikrafttrædelses-, ophævelses- og overgangsbestemmelser. Samtidig med ikrafttrædelsen, som er fastsat til den 1. august 2019, er det foreslået, at Landstingsforordning nr. 2 af 20. maj 1998 om Socialpædagoguddannelsen, samt bekendtgørelser opretholdt i medfør af forordningen, ophæves. Denne foreslås ophævet, idet hjemlen til at udbyde socialpædagoguddannelsen nu skal findes i forslaget og ikke i Landstingsforordningen. Overgangsbestemmelsen vedrører kravet om uddannelsesophold uden for landet. Det foreslås, at kravene først skal træde i kraft for studerende, der starter på en uddannelse efter 1. august 2021. Dette er for at sikre, at såvel uddannelsesinstitutionerne som de studerende kan nå at indrette sig herefter.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget antages at medføre økonomiske konsekvenser, idet der stilles krav om, at alle studerende på bacheloruddannelser i løbet af uddannelsen skal have et uddannelsesophold uden for landet. Dette har dog først virkning for studerende, der påbegynder deres bacheloruddannelse den 1. august 2021 eller senere.

Der er foretaget et estimat over de økonomiske konsekvenser af den foreslåede § 36 om uddannelsesophold uden for Grønland. Estimatet er behæftet med en vis usikkerhed, da der er en række variable faktorer. Dette omfatter varigheden af opholdene, hvilke lande de studerende rejser til, antallet af studerende, der får dispensation osv. Estimatet er foretaget ud fra forskellige scenarier, og det må forventes, at udlandsophold medfører en årlig udgift til Selvstyret på mellem 1.639.750 kr. – 3.045.250 kr. I beregningen er der ikke taget højde for, at der allerede for nuværende er en del studerende, der rejser ud. Intervallet angiver derved en øvre grænse for udgifterne til Selvstyret. Omkostningerne afholdes over nedenstående 2 hovedkonti.

40.02.06 Stipendier og børnetillæg (Lovbunden bevilling)

40.02.07 Særydelser, rejseudgifter mm, institutionerne (Tilskudsbevilling)

Forslaget forventes desuden at medføre økonomiske konsekvenser, idet der som følge af kravet i forslaget § 18 om kvalitetssikring af alle videregående uddannelser forventes at skulle oprettes et nationalt institut for kvalitetssikring. Kvalitetssikringssystemet skal kunne godkendes af ENQA, hvilket kræver, at der oprettes et nationalt institut for kvalitetssikring. Den årlige udgift til drift forventes at blive kr. 4 mio. Det nationale institut for kvalitetssikring forventes at skulle starte op i efteråret 2019.

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen konsekvenser for miljøet, naturen eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget vil give borgerne et samlet overblik over reglerne om videregående uddannelser. Der skabes hermed større klarhed og gennemsigtighed, som er med til at forbedre retssikkerheden for borgerne.

Desuden vil forslaget sikre, at kvaliteten af videregående uddannelser forbedres.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 27. november 2017 til 2. januar 2018 været i høring hos nedenstående høringsparter:

Formandens Departement

Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger

Departementet for Finanser og Skatter

Råstofdepartementet

Departementet for Fiskeri og Fangst

Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen

Departementet for Sundhed

Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug

Departementet for Natur og Miljø

MIO

Knud Rasmussenip Højskolia

Sulisartut Højskolia
Avannaani Ilinniarnertuunngorniarfik/Nordgrønlands Gymnasium
Qeqqani Ilinniarnertuunngorniarfik/GUX Nuuk
Kalaallit Nunaanni Teknikimik Ilinniarfik (KTI)
Campus Kujalleq
INUILI
Grønlands Maritime Center
NI-Nuuk
Center for Sundhed
Ilisimatusarfik
Perorsaanermik Ilinniarfik
Fåreholderskolen
Kunstsolen
Det grønlandske Hus i Aarhus
Det grønlandske Hus i Odense
Det grønlandske Hus i Aalborg
Det grønlandske Hus i København
Grønlands Erhverv (GE)
SIK
KANUKOKA
Kommune Kujalleq
Kommuneqarfik Sermersooq
Qeqqata Kommunia
Qaasuitsup Kommunia
IMAK
ASG
AK
Avalak
ILI ILI
Center for National Vejledning
NPK
NIISIP

Der er i forbindelse med høringen indkommet hørings svar fra følgende, som ikke havde bemærkninger til forslaget:

Formandens Departement, Departementet for Råstoffer, Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggende og Landbrug, GUX Aasiaat, MIO, KANUKOKA og Departementet for Sundhed.

Nedenstående høringsparter havde bemærkninger til forslaget:

IMAK, Grønlands Erhverv, Ilisimatusarfik, Grønlands Brancheskoler, bestyrelsen for Ilisimatusarfik, AVALAK, ILI ILLI, Departementet for Finanser og Skatter, Økonomi- og Personalestyrelsen og Qeqqata Kommunia.

I flere af de indkomne høringssvar er der kommenteret på forslagens § 3 i høringssversionen, som nu er flyttet til forslagens § 10, der omhandler ECTS-point. Kritikken vedrører det anførte om, at arbejdsbyrden i et halvt semester udgør 20 ECTS-point. Dette er slettet fra bestemmelsen, således at det nu kun fremgår af bestemmelsen, hvor mange ECTS-point 1 studieår omfatter. Uddannelsesinstitutionerne skal følge og følger allerede de internationale regler, der er om ECTS-point. Det er derfor ikke vurderet nødvendigt med detaljeret regulering herom.

Videre er der et par af høringssparterne, der nævner, at korte videregående uddannelser mangler at blive nævnt i forslaget. Hertil skal bemærkes, at videregående uddannelser er en samlebetegnelse for alle videregående uddannelser, herunder korte, mellemlange og lange videregående uddannelser. Korte videregående uddannelser er en samlebetegnelse for kortere videregående uddannelser, dvs. der er ikke tale om en bestemt videregående uddannelse. Begrebet siger blot noget om længden på uddannelsen. Begreberne *korte, mellemlange og lange videregående uddannelser* benyttes ikke i forslaget. De uddannelser, der hører under kategorien korte videregående uddannelser, fremgår af forslaget, men bliver ikke benævnt således i forslaget. Erhvervsakademiuddannelsen, jf. § 14, er en kort videregående uddannelse.

Desuden har flere høringssparter nævnt, at de mener, at udtrykket ”talentfulde studerende” i forslagens § 7 ikke er konkret nok, og der mangler oplysning om, hvem der kan beslutte, hvem der omfattes af denne bestemmelse. Det er ikke vurderet, at det er nødvendigt at ændre i bestemmelsen, idet det implicit ligger i den, at det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at bedømme. Det er dog tilføjet i bemærkningerne, så der ikke er tvivl herom.

En bestemmelse, der også er blevet kommenteret i flere af de indkomne høringssvar, er høringssversionens § 36, der omhandler obligatoriske uddannelsesophold uden for Grønland. Flere af høringssparterne imødekommer intentionen om, at studerende skal på uddannelsesophold uden for Grønland, men er også kommet med forskellige kritikpunkter og ændringsforslag til bestemmelsen. Kritikpunkterne og ændringsforslagene omhandler bl.a. varigheden af udlandsopholdet, problematik omkring kollegiebolig, forslag om at det skal være kandidatstuderende frem for bachelorstuderende, sprogbarrierer, forslag om mulighed for praktikophold eller frivilligt arbejde i Grønland som alternativ m.v. Høringssvarene har givet anledning til ændringer, idet der ikke bliver stillet krav til varigheden af opholdet i udlandet, og der er fastsat en overgangsbestemmelse i forslaget, så såvel de studerende som uddannelsesinstitutionerne kan nå at indrette sig herefter. For uddybende bemærkninger til de enkelte kritikpunkter og ændringsforslag henvises til skemaet nedenfor.

Nr.	Høringsspart	Høringsspartens bemærkning	Bemærkninger til høringssvaret

1	Formandens Departement	Ingen bemærkninger	
2	Departementet for Råstoffer	Ingen bemærkninger	
3	Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggende og Landbrug	Ingen bemærkninger	
4	GUX Asiaat	Ingen bemærkninger	
5	MIO	Ingen bemærkninger	
6.1	IMAK	IMAKs bestyrelse har forståelse for, at der er behov for, at alle uddannelser i Grønland løbende tilrettes samfundets behov, herunder at uddannelser nedlægges og oprettes. Det må dog aldrig blive en politisk beslutning hvordan og i hvad, der undervises på de forskellige uddannelser. Såvel Ilisimatusarfik som brancheskolerne har bestyrelser. IMAKs bestyrelse går ud fra, at disse bestyrelser er sammensat på en sådan måde, at de sammen med de ansatte på uddannelser har de bedste forudsætninger for at sikre kvaliteten. Derfor bør bestemmelserne om, at Naalakkersuisut skal godkende studieordninger ikke medtages.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Akademisk råd og brancheskolernes bestyrelser skal stadig godkende studieordningerne for de enkelte uddannelser, så indholdet vurderes af fagfolk. Det er dog fundet hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut har den endelige godkendelseskompetence. Dette er for nuværende allerede retsstillingen for erhvervsuddannelserne og har ikke givet problemer. Det er fastsat for at Naalakkersuisut kan sikre, at uddannelserne til enhver tid lever op til betingelserne om behov, kvalitet og relevans. Samtidig sikres Naalakkersuisut herigennem et overblik over samtlige de videregående uddannelser, der udbydes
6.2		Det fremgår endvidere af de generelle bemærkninger til lovforslaget om Ilisimatusarfik og generelle bemærkninger til lovforslaget om videregående uddannelser, at der ikke længere skal skelnes mellem professionsrettede	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det vurderes ikke, at en ændring i uddannelsernes benævnelser vil få nogen betydning for uddannelserne. Indholdet af uddannelserne vil være det samme. Desuden fremgår det af bestemmelsen, at ba-

		bacheloruddannelser og klassiske bacheloruddannelser. Begrundelsen herfor er angiveligt, at der ikke længere synes at være markant forskel på uddannelserne. IMAK er meget uforstående overfor dette argument, idet gældende studieordninger ikke underbygger argumentet. Udover indholdet af uddannelserne er der forskel på længden. Endvidere er det bestyrelsens opfattelse, at en sådan ændring vil medvirke til at devaluere f.eks. læreruddannelsen. I dag er professionsuddannelsen til lærer en længere uddannelse end den klassiske bacheloruddannelse, hvis titlen bliver ens, sendes et signal om, at læreruddannelsen "bare" er en bacheloruddannelse i klassisk forstand. Netop evalueringen af den grønlandske folkeskole og Ilinniarfissuaq viser med al tydelighed, at der netop skal fokus på, at uddannelsen til folkeskolelærer skal målrettes professionen. IMAK ser gerne at læreruddannelsen gøres 5-årig, men det er stadig meget vigtigt, at den er professionsrettet og foregår i et tæt samarbejde med folkeskolen.	cheloruddannelserne skal have et omfang af mindst 180 ECTS-point, hvorfor der stadig er mulighed for at udbyde en 4-årig læreruddannelse. Hertil skal forslaget § 18 om kvalitetssikring nævnes. Kvalitetssikringen skal sikre, at uddannelserne lever op til de krav, der stilles til de enkelte uddannelser. Hermed sikres det, at de tidligere såkaldte professionsrettede bacheloruddannelser til stadighed opfylder de kvalitetskrav, der måtte være til uddannelsen.
6.3		IMAKs bestyrelse finder anledning til at påpege, at der i forbindelse med overens-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer.

		komstforhandlingerne er sikret IMAK indflydelse på udbuddet af efter- og videreuddannelser for lærere og ledere i folkeskolen. Dette er der ikke taget højde for i lovforslaget. Dette skal sikres, da IMAK ellers vil betragte det som aftalebrud.	Forslaget fastsætter regler om videregående uddannelser og ikke efter- og videreuddannelse af bestemte faggrupper, hvorfor forslaget ikke vil have nogen betydning for efter- og videreuddannelse af lærere og ledere.
6.4		IMAKs bestyrelse finder i øvrigt det passende, at der vedtages en lov om videregående uddannelser – dog bør den jf. ovenstående ikke omhandle uddannelser på Ilisimatusarfik – således at uskrevne praksis bliver reguleret og borgerens rettigheder beskrevet tydeligt.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der ønskes ensartede regler for videregående uddannelser, således at reglerne er de samme, hvad enten uddannelserne udbydes af Ilisimatusarfik eller en anden uddannelsesinstitution.
6.5		§ 11: Beskrivelsen af en bacheloruddannelse sikrer ikke, at de nuværende professionsbacheloruddannelser får den nødvendige tilknytning til professionen – se i øvrigt overordnede bemærkninger.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det er præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen, at de tidligere såkaldte professionsrettede bacheloruddannelser typisk vil have et mere praktisk indhold og mindre teoretisk indhold end de klassiske bacheloruddannelser.
6.6		§ 17: IMAK mener ikke, at Naalakkersuisut/departementet skal godkende studieordningerne. Det skal bestyrelserne og fagfolk.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Se kommentarer til pkt. 6.1
6.7		§ 18: Reglerne om kvalitetssikring bør fastsættes i loven, så det sikres, at det er fagfolk og ikke politiker/departementer, der skal forestå dette arbejde.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Regler om kvalitetssikring har samme retskraft, hvad enten de bliver fastsat i en lov eller i en bekendtgørelse. Reglerne udarbejdes i samarbejde med relevante interessenter og gennemgår samme høringsproces, som en Inatsisartutlov.

7.1	Grønlands Erhverv	Høringsversionens § 2: Videregående uddannelser bør også omfatte korterevarende videregående uddannelser (KVU). En 2 til 2 ½- årig ren teoretisk uddannelse svarende til 120-180 ECTS-point. KVU uddannelser er på niveau med akademiuddannelser. Endvidere bør videregående uddannelser omfatte professionsbacheloruddannelser, der typisk er 3 ½-årig uddannelse svarende til 210 ECTS-point. En professionsbachelor består af teoretisk og praktisk undervisning. Den praktiske undervisning foregår som praktikophold på en arbejdsplads.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Videregående uddannelser er en samlebetegnelse for alle videregående uddannelser, herunder korte, mellemlange og lange videregående uddannelser. Korte videregående uddannelser er en samlebetegnelse for kortere videregående uddannelser, dvs. der er ikke tale om en bestemt videregående uddannelse. Begrebet siger blot noget om længden på uddannelsen. Af korte videregående uddannelser er der akademiuddannelsen, som erhvervsakademiuddannelsen hører under. Begrebet professionsrettede bacheloruddannelser foreslås ikke videreført. Se de generelle bemærkninger for uddybning.
7.2		Høringsversionens § 7, stk. 1: "Fortsat optagelse" bør ændres til "fastholdelse".	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det foreslås ændret, således at der står "faglige forudsætninger for at gennemføre uddannelsen".
8.1	Ilisimatusarfik	Det ses fra Ilisimatusarfiks side som fremsynet, at der fremover ikke sondres mellem de professionsrettede bachelor og de øvrige bacheloruddannelser. Dette betyder, at en bacheloruddannelse pr. definition er en forskningsbaseret uddannelse, hvilket sikrer, at den er placeret på et universitet, som bedriver forskning. Der kan imidlertid være ele-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Bacheloruddannelser behøver ikke at være placeret på et universitet for at opfylde kravet om forskningsbaseret uddannelse. Uddannelser kan placeres på andre uddannelsesinstitutioner, hvis blot uddannelsen opfylder kravene til forskningsbaseret uddannelse. Til det sidste: Såfremt der er elementer i kvalifikationsrammen vedrørende professionsbachelor, der ville være relevante at nævne i

		menter i kvalifikationsrammen for professionsrettet bachelorer, som med fordel kan inddrages i kompetenceprofilen i studieordninger for professionsrettede uddannelser – eksempelvis professionsbegrebet.	studieordningen for nogen af de tidligere benævnte professionsrettede bacheloruddannelser, kan det fint nævnes i studieordningen.
8.2		Høringsversionens § 3: Det er uhensigtsmæssigt, at der står skrevet, at arbejdsbyrden i et halvt semester udgør 20 ECTS-point. I bemærkningerne står der i parentes trimester – dette kunne helt udelades eller det kunne specificeres, at den ugentlige forventede arbejdsbyrde er på 1½ ECTS-point svarende til 40-45 timers studieaktivitet.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det sidste punktum i bestemmelsen udelades, således at det kun fremgår, hvor mange ECTS-point et helt studieår omfatter. Bestemmelsen er desuden flyttet til § 10, stk. 2.
8.3		Høringsversionens § 4: Her kan formuleringen eventuelt ændres fra ”kan” til ”skal”, idet Ilisimatusarfiks forpligtelser er baseret på udbydelser af videregående uddannelser. Stk. 2. Det bør fremstå tydeligere på hvilket niveau, brancheskolerne skal udbyde videregående uddannelser. Det skal tydeliggøres, hvordan der sikres forskningsbaseret for de videregående uddannelser, der kræver dette.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Til stk. 1: Ilisimatusarfiks forpligtelse til at udbyde videregående uddannelse indtil højeste internationale niveau fremgår af styrelsesloven for Ilisimatusarfik. Ifølge denne bestemmelse i dette forslag anføres det, at Ilisimatusarfik kan udbyde videregående uddannelser, hvilket betyder, at Ilisimatusarfik ikke behøver en særskilt godkendelse, ligesom brancheskolerne behøver efter stk. 2. Til stk. 2: Brancheskolerne kan udbyde videregående uddannelser på alle niveauer, hvis de opfylder betingelserne i § 4. Af § 4, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at uddannelsen skal leve op til internationale standarder for kvalitet og kvalitetssikring. I forbindelse med godkendelsesprocessen sik-

			res det, at forskningsbaseringen er til stede i den grad, det er påkrævet.
8.4		Høringsversionens § 5, stk. 2. Uddannelsesmiljøet i Grønland er forholdsvist småt – derfor er det vigtigt at samle uddannelserne for at sikre kvalitet og kritisk masse. Derfor er det betænkeligt, at der kan dispenseres fra, at en uddannelse udbydes fra ”kun” én uddannelsesinstitution i Grønland.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Bestemmelsen er, som det fremgår af bemærkningerne, kun tænkt anvendt, hvor der er et stort behov for en bestemt profession.
8.5		Høringsversionens § 6: Fra Ilisimatusarfiks side ses det som godt, at muligheden for formaliseret uddannelse som enkeltfag sikres. Dog, som til § 4 (nu § 3), skal det tydeliggøres, hvordan man sikrer forskningsbasering, og opfyldelsen af § 11, for uddannelser der udbydes af erhvervs- og brancheskolerne.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Fagene eller de fagspecifikke kurser udbydes fra allerede eksisterende uddannelser, og når først en uddannelsesinstitution er blevet godkendt til at udbyde uddannelsen, og uddannelsen er godkendt, skulle uddannelsen og dermed fagene og de fagspecifikke kurser gerne leve op til de krav, der stilles til uddannelsen.
8.6		Høringsversionens § 8, stk. 2: Denne bestemmelse er uklart formuleret, og det kan tydeliggøres, hvilke regler Naalakkersuisut kan fastsætte.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det fremgår af bemærkningerne, hvad der eventuelt kan fastsættes regler om.
8.7		§ 11, stk. 2, nr. 3: Det bør tydeliggøres, om der med denne bestemmelse menes, at alle med bachelorgrader får grundlaget for at udøve erhvervsfunktioner. Dette er tilfældet, når der tales om de uddannelser, der i den nuværende lovgivning kaldes professionsrettet bachelorer, men ikke nødvendigvis for	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det er et krav til bacheloruddannelser, at de studerende skal kunne udøve erhvervsfunktioner efter endt bacheloruddannelse. Man skal altså kunne tage en bacheloruddannelse uden at være tvunget til at fortsætte på kandidatuddannelsen. Det ændres i bemærkningerne, således at

		de uddannelser, der nu går under betegnelsen ”klassiske bacheloruddannelser”. Under Bacheloruddannelse s.19 er det godt, at der i bemærkningerne anføres en almindelig anerkendt definition på forskningsbaseret. Der står endvidere, at der ikke kan stilles krav om, at de studerende arbejder ved siden af, og det er helt korrekt, idet der er tale om fuldtidsstudier. Når der imidlertid står ”som eksempelvis er kravet på diplom- og masteruddannelser”, er dette ikke korrekt, idet det ikke er et krav. Det er op til den enkelte studerende.	det ikke fremgår, at det er et krav, at der arbejdes ved siden af studiet ved diplom- og masteruddannelserne.
8.8		§ 15: Det fremgår af bemærkningerne, at diplomuddannelsen, i overensstemmelse med kvalifikationsnøglen, ikke behøver at være forskningsbaseret. Det kunne overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at forskningsbasere eller forskningstilknytte den, af hensyn til niveau og vidensgrundlag, idet der foregår meget forskning i de forskellige professioner, som kunne bidrage til uddannelserne – dette kan gøres gennem forskningstilknytning.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det fremgår af bemærkningerne, at der ikke er krav om, at uddannelsen skal være forskningsbaseret, men derimod fremgår det, at den skal være erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret. På sigt vil kravene til underviserne på diplomuddannelserne dog blive skærpet, således at størstedelen af disse har forskningsbaggrund og dermed vil denne type uddannelse ligeledes blive forskningsbaseret.
8.9		§ 16: Det fremgår, at masteruddannelsen er på 60(90) ECTS-point, og at niveauet svarer til kandidatniveau. Det	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. For at komme ind på en masteruddannelse

		er korrekt, at det er fremstillet sådan i kvalifikationsnøglen, men i praksis er der mange erfaringer fra Danmark, der peger på, at det ikke forholder sig sådan. Det handler primært om utilstrækkeligt beskrevne adgangskrav. Det ses, at studerende kommer ind med en mellemlang videregående uddannelse på en masteruddannelse, og det er ikke på niveau som en bachelor plus kandidat. Formelt set er det muligt at gå videre fra masterniveau til Ph.d.-uddannelse, men i praksis er det yderst sjældent, at det sker, og adskillige studieretninger har lukket denne mulighed, idet de masteruddannede har utilstrækkelige akademiske kompetencer. Det er væsentligt, at Naalakkersuisut forholder sig til den problematik.	kræves det, at ansøgeren som minimum har en bacheloruddannelse, dvs. en mellemlang videregående uddannelse. Det er ikke påkrævet, at ansøgeren har en kandidatuddannelse. Ifølge kvalifikationsrammen skal masteruddannelser være på niveau med kandidatuddannelser. Mener Ilisimatusarfik ikke, at en masteruddannelse er adgangsgivende ift. en ph.d.-uddannelse, anføres det i de kriterier, som Ilisimatusarfik fastsætter efter § 27, stk. 3, om optagelseskriterier for ph.d.-uddannelserne.
8.10		§ 17: Vi er fra Ilisimatusarfiks side bekymrede over denne bestemmelses effekt på armslængdeprincippet. Det ses som uhensigtsmæssigt, at studieordninger og samtlige ændringer i disse, skal godkendes af Naalakkersuisut. Der ligger specialkompetencer ved Ilisimatusarfik – nærmere bestemt ved Akademisk Råd – der gør universitetet unikt i stand til at bedømme kvaliteten af universitetets studieordning.	Bestemmelsen har givet anledning til ændringer. Til stk. 1: Det foreslås, at det præciseres i bestemmelsen, at Naalakkersuisut godkender studieordningen og <i>væsentlige</i> ændringer heri. Når en uddannelse udbydes for første gang, skal studieordningen alligevel til gennemsyn hos Naalakkersuisut for at kvaliteten sikres. Væsentlige ændringer skal ligeledes til godkendelse for at sikre, at betingelserne i § 4 til stadighed er opfyldt. Armslængdeprincippet opretholdes på trods af kravet om godkendelse af stu-

		ger. Ligeledes sker der i praksis ofte mindre, tidsfølsomme ændringer i visse studieordninger, hvor kravet om godkendelse fra Naalakkersuisut unødigt kan tænkes at forsinke denne proces. Stk. 2. Omkring bestemmelsen for betegnelser for uddannelser, bør inkluderes, at den grønlandske betegnelse ligeledes skal med.	dieordningerne. Til stk. 2, nr. 1: Det tilføjes, at betegnelsen ligeledes skal foreligge på grønlandsk.
8.11		§ 18: Det er positivt, at det fremgår, at der skal kvalitetssikres, og der er en udbygning i bemærkningerne. Det kan imidlertid kvalificeres i loven med eksempelvis: ”kvalitetssikring i henhold til internationale standarder”.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det tilføjes til bestemmelsen, at det skal være i henhold til internationale standarder.
8.12		§ 27: Som for § 16: Formelt set er det muligt at gå videre fra master-niveau til Ph.d.-uddannelse, men i praksis er det yderst sjældent, at det sker og adskillige studieretninger har lukket denne mulighed, idet de masteruddannede har utilstrækkelige akademiske kompetencer. Det er væsentligt, at Naalakkersuisut forholder sig til den problematik.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Masteruddannelsen og kandidatuddannelsen er på samme niveau, jf. kvalifikationsrammen. Af bestemmelsens stk. 3 fremgår det, at uddannelsesinstitutionen afgør, hvem der kan optages som ph.d.-studerende. Mener den enkelte uddannelsesinstitution ikke, at en masteruddannelse kvalificerer til en ph.d.-uddannelse, skal det fremgå af kriterierne for optag.
8.13		Høringsversionens § 37: Dette ses fra Ilisimatusarfiks side som et meget positivt forslag, der kan være med til at opkvalificere vores studerende. Vi kan dog få en udfordring i forhold til at opfylde de gen-	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det er foreslået, at bestemmelsen først skal have virkning for studerende, der starter på en bacheloruddannelse den 1. august 2021 eller senere. På den måde kan uddannelsesinstitutionerne nå at få

		sidige forpligtigelser i vores forskellige internationale samarbejdsaftaler. Lige nu har vi 5 værelser pr. semester til internationale gæstestuderende - og hvis vi fremadrettet obligatorisk sender alle studerende på uddannelsesophold i udlandet, kan vi få store udfordringer mht. at overholde princippet vedr. "Modtage nogenlunde samme antal studerende, som man sender ud". Derudover er det vigtigt, at der inddrages en vis fleksibilitet ift. længden af opholdet, idet nogle uddannelser primært vil have udenlandsophold i praktik/kliniske perioder, og disse har forskellig længde. Når lovforslaget siger mindst tre måneder, kan det for nogle uddannelser betyde, at de studerende skal sendes afsted flere gange, da flere praktikperioder er på 6-10 uger. I udlandet er der ligeså stort pres på godkendte kliniske uddannelsespladser. Det vil derfor være umuligt at sende et helt hold afsted på en gang, men man må sende dem afsted på forskellige tidspunkter og perioder. Derudover er det også vigtigt at understrege, at dette forslag kun bør gælde for de uddannelser, der ikke har en overbygning. Når det gælder	lavet flere samarbejdsaftaler med udenlandske uddannelsesinstitutioner. Der vil i forbindelse med en forestående revision af kollegielovgivningen blive kigget på muligheder for indlogering af udenlandske studerende og problematikken vedrørende de grønlandske studerendes kollegiebolig i uddannelsesbyen i Grønland, mens de er på udlandsophold. Der er ændret i bestemmelsen, således at der ikke længere stilles krav til udlandsopholdets varighed. På den måde er lovgivningen mere fleksibel, og praktikperioder af 6-10 ugers varighed vil være omfattet af bestemmelsen. Der er en stor andel af bachelorstuderende, der ikke fortsætter på en kandidatuddannelse. Stilles der krav om, at udlandsopholdet skal være på kandidatdelen, vil der således være mange bachelorstuderende, der ikke kommer afsted på udlandsophold. Derfor fastholdes det, således at udlandsopholdet skal være på bachelordelen. Det vurderes ikke, at man ved at omfatte en praktikperiode i Grønland eller socialt frivilligt arbejde i Grønland vil opnå det ønskede formål med bestemmelsen. Baggrunden for indsættelse af bestemmelsen er, at de studerende skal have international erfaring. Det er ønsket, at de skal uden for Grønland og hente erfaring. Det er således ikke kobling af teori og praksis, som er baggrunden for udlandsopholdet. Kobling af teori og praksis kan ske i Grønland, men herved opnås ikke de kompetencer, som den internationale erfaring gerne skulle bidrage med.

		uddannelserne med en kandidatuddannelse, foreslås det, at de studerende først tager deres uddannelsesophold efter opnåelse af bachelorgraden – på et tidspunkt, hvor de eventuelt kan få behov for specialiserede kurser/fag, som vi ikke kan tilbyde. Af disse grunde, men ved stadigvæk at beholde det positive indhold i (høringsversionens) § 37, så foreslår vi ordlyden ændret til: <i>§ 37. Studerende på bacheloruddannelser, jf. § 11, stk. 1, skal i løbet af uddannelsen have et uddannelsesophold uden for egen uddannelsesinstitution. Uddannelsesopholdet kan tilrettelægges som:</i> <i>1) et helt semester ved anden uddannelsesinstitution i udlandet, 2) enkelte fag ved anden uddannelsesinstitution i udlandet 3) en praktikperiode i Grønland eller i udlandet eller 4) socialt frivilligt arbejde i Grønland</i> <i>Stk. 2. Studerende på de bacheloruddannelser, der har en kandidat-del, kan vælge at tage uddannelsesopholdet under denne del af uddannelsen.</i> <i>Stk. 3. Regler om uddannelsesophold uden for egen uddannelsesinstitution fastsættes i studieordningen for den</i>	

		<i>pågældende uddannelse.</i> Ved også at inkludere praktikperiode i Grønland samt socialt frivilligt arbejde i Grønland, får vores studerende på samme måde mulighed for at koble teori til praksis; de studerende får mulighed for at opbygge forskelligeartede kompetencer, som de kan bruge fremadrettet under deres studie og efterfølgende; samt det grønlandske erhvervsliv, offentlige institutioner samt f.eks. NGO'er får mulighed for at få gavn af vores studerendes kompetencer.	
8.14		Høringsversionens § 38: Det vil være hensigtsmæssigt ved denne bestemmelse at tydeliggøre, hvorledes Naalakkersuisut vil forholde sig til "Aftale om stillingsstruktur for undervisere og forskere på Ilisimatusarfik af 1. november 2010".	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der kan være krav til underviserne, der opstår som følge af, at de internationale krav til kvalitetssikring skal følges. Derfor vil der muligvis blive behov for nye regler herfor.
9.1	Grønlands Brancheskoler	Til de "Almindelige bemærkninger" 1.1. Overordnet baggrund - "1" foreslås erstattet med "én"	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Anvendelsen af "1" er sket på baggrund af lovkontorets henstilling herom.
9.2		Høringsversionens § 2: I sidste del af teksten står nævnt "... Videregående uddannelser omfatter bachelor-, kandidat-, ph.d.-, akademi-, diplom- og masteruddannelser, jf. §§ 11-16". Akademiuddannelserne er nævnt, men KVU uddannelse samt pro-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Videregående uddannelser er en samlebetegnelse for alle videregående uddannelser, herunder korte, mellemlange og lange videregående uddannelser. Korte videregående uddannelser er således omfattet af forslaget. Af korte videregående uddan-

		fessionsbachelor, sidstnævnte som er essentiel for opbygning af videregående uddannelse på erhvervsuddannelsesområdet, er ikke nævnt. Det fremgår ikke helt tydeligt af bemærkningerne om professionsbachelorniveauet er omfattet, og det anbefales derfor, at det tydeliggøres i lovforslaget.	nelser er der akademiuddannelsen, som erhvervsakademiuddannelsen hører under. Begrebet professionsrettede bacheloruddannelser foreslås ikke videreført. Se de generelle bemærkninger for uddybning. Derudover berører de specielle bemærkninger til § 11 vedrørende bacheloruddannelsen den omtalte problematik.
9.3		Høringsversionens § 5, stk. 1, nr. 3: KNII ser frem til at blive inddraget i arbejdet med de bekendtgørelser, som skal fastlægge kvalitetskravene for de videregående uddannelser. Med lovens foreslåede ikrafttræden d. 1. august 2018, skal disse forskrifter udarbejdes og godkendes i Naalakkersuisut så betids, at de også kan træde i kraft på denne dato, ellers har Naalakkersuisut jo ingen mulighed for at godkende videregående uddannelser, ligesom uddannelsesinstitutionerne er nødt til at kende kravene, for at kunne levere i forhold til disse.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Bestemmelsen ændres således, at det foreslåede stk. 1, nr. 3, udgår af bestemmelsen. Uddannelser skal, uagtet at det ikke fremgår af bestemmelsen, opfylde fastsatte kvalitetskrav, der er fastsat i administrative forskrifter med hjemmel i loven. Derudover tilføjes der til stk. 1, nr. 2: <i>”uddannelsen lever op til internationale standarder for kvalitet og kvalitetssikring, således at meritoverførsel...”</i> Med ændringen kan uddannelser godkendes uden, at der er fastsat regler. Naalakkersuisut er klar over, at der ikke ved lovens ikrafttræden er fastsat regler efter § 18, men denne bestemmelse vil nu sikre, at det skal påses, at internationale standarder for kvalitetssikring overholdes.
9.4		Høringsversionens § 6, stk. 1: Det fremgår ikke klart af formuleringen, om uddannelsesinstitutionerne må udbyde enkelte fag og fagspecifikke kurser fra videregående uddannelser, selvom de ikke er godkendt til at udbyde selve uddannelsen.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det præciseres i bestemmelsen, at der kan udbydes enkelte fag og fagspecifikke kurser fra de videregående uddannelser, <i>der udbydes efter denne Inatsisartutlov</i>, med undtagelse af ph.d.-uddannelsen.

			På denne måde konkretiseres det, at det skal være enkelte fag og fagspecifikke kurser fra allerede eksisterende uddannelser.
9.5		Høringsversionens § 7, stk. 1: Kan et sådant forløb afvikles før studiestart, eksempelvis i sommerferien op til denne? - og vil det i givet fald være at betragte som en del af uddannelsen for den studerende og dermed give forlængelse af antallet af klip til gennemførsel af uddannelsen?	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Ved supplerende uddannelsesaktivitet skal forstås støtteundervisning, som øger den studerendes forudsætninger for at gennemføre studiet. Der er ikke tale om fag, der giver ECTS-point og ikke tale om undervisning, der udløser ret til uddannelsesstøtte.
9.6		Høringsversionens § 7, stk. 2: Det fremgår ikke af formuleringen, hvem der afgør, om en studerende er talentfuld.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det er underforstået, at det er uddannelsesinstitutionen, der bestemmer dette. Dette er nu tilføjet i bemærkningerne.
9.7		§ 25, stk. 1: KNII ser positivt på, at der med den generelle dispensationsbestemmelse gives andre indgange til de videregående uddannelser end de i § 22 nævnte adgangskrav, ligesom det i bemærkningerne til stykket nævnes, at et andet grundlag kan være en erhvervsuddannelse. Formuleringen ”kan sidestilles med”, som både findes i ordlyden i stykket og i bemærkningerne til dette, er imidlertid uhensigtsmæssig, idet kravet om A-, B- eller C-niveau jf. Inatsisartutlov om den gymnasiale uddannelse er meget præcist med angivne timetal, og derfor svært at sidestille et andet grundlag	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Der er i bestemmelsen anført en forkert henvisning. Henvisningen skulle have været til § 21, således at der kan søges optag med et andet grundlag end en studieforberedende uddannelse. Dette fremgår tillige af bemærkningerne til § 25.

		med. KNII skal derfor foreslå, at den formulering ændres, og at adgangskravet i dispensationsbestemmelsen i stedet rettes mere imod, at uddannelsesinstitutionen skal vurdere ansøgers faglige kvalifikationer i forhold til indholdet på den søgte bacheloruddannelse og selvfølgelig fortsat skønne, at ansøgeren vil kunne gennemføre uddannelsen.	
9.8		Høringsversionens § 37, stk. 1: KNII finder det positivt, at man med lovforslaget gør det lovpligtigt, at studerende på bacheloruddannelserne i løbet af uddannelsen skal have et uddannelsesophold i udlandet, og at der i samme paragrafs stykke 4 gives mulighed for at dispensere fra dette. Det fremgår ikke af det fremsendte materiale, hvordan de økonomiske beregninger i forhold til dette nye initiativ ser ud, men det kan vel ikke tænkes at blive udgiftsneutralt for landskassen.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Der er beregnet et estimat over, hvad de forventede økonomiske konsekvenser af den foreslåede bestemmelse bliver. Dette fremgår af de almindelige bemærkninger afsnit 3.
9.9		Høringsversionens § 40: Se bemærkning nr. 10 til forslaget til Inatsisartutlov om Ilisimatusarfik. Samme omformulering foreslås foretaget på denne paragraf.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Bestemmelsens ordlyd er ændret.
10.1	Bestyrelsen Ilisimatusarfik	§ 1: Vedr. forståelse af uddannelserne, så er det i en bemærkning tydeliggjort, at med den lov, er begrebet om ”professionsbachelor uddannelse”	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Alle videregående uddannelser skal følge de samme regler, uanset hvilken uddannelsesinstitution, der udbyder den. Er der

		ikke-eksisterende. Der er jo mellemlange videregående uddannelser, som ikke er under Ilisimatusarfik. Denne formulering: 'Forskellen på uddannelserne var derfor større dengang, men efter at de fleste af uddannelserne har været samlet på Ilimmarfik og haft samme rektor, er der ikke det samme behov for at skelne længere. Desuden går udviklingen internationalt i retning af, at der ikke foretages sådanne sondringer. (Forslag til bemærkninger ...s. 6). Sanaartornermik Ilinniarfik, Sisimiut, Perorsaanermik Ilinniarfik, Ilulissat og Niuernermik Ilinniarfik i Qaqortoq har andre rektorer end rektoren for Ilisimatusarfik, derfor skal det fremgå eksplicit, hvordan disse uddannelsesinstitutioner uden for Nuuk er stillet i forhold til § 1.	ifølge lovgivningen krav om, at en uddannelse skal være forskningsbaseret, skal den være det, uanset om det er eksempelvis NI Nuuk eller Ilisimatusarfik, der udbyder den.
10.2		Høringsversionens § 2: I henhold til Bologna-bestemmelserne tilføjes, at 1 ECTS svarer til 25-30 (eller 28) studenterarbejdstimer.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det er vurderet, at det er nok i bestemmelsen at præcisere, hvad et studenterårsværk omfatter af ECTS-point.
10.3		Høringsversionens § 5: Det er fornuftigt, at Naalakkersuisut skal godkende udbud af videregående uddannelse. De enkelte studieordningers udarbejdelse og løbende ændringer heraf (§ 17, stk. 1)	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det er stadig de faglige miljøer og den faglige ledelse, der skal udarbejde studieordningerne. Det eneste, der er ændret med forslaget, er, at de skal forbi til godkendelse hos Naalakkersuisut (i praksis

		må overlades til de faglige miljøer og den faglige ledelse på de enkelte institutioner. Dog kan de professionsrettede uddannelsers studieordninger (til bl.a. sygeplejerske, journalist, socialrådgiver og lærer) tænkes ind i en godkendelsesproces á la den foreslåede.	Departementet for Uddannelse).
10.4		Høringsversionens § 4: Videregående uddannelser kan udbydes af Ilisimatusarfik. Stk. 2. Branche- og erhvervsskolerne kan efter godkendelse af Naalakkersuisut udbyde videregående uddannelser. De videregående uddannelser, som branche- og erhvervsskolerne udbyder, skal være inden for det område, skolen dækker.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der er tale om en gengivelse af bestemmelsen.
10.5		§ 5. 7) Regler om eksaminer. Det må gerne tydeliggøres, at der er dispensationsmuligheder. Som også kunne indskrives i (høringsversionens) § 40, medmindre det skal stå i et andet dokument, f.eks. bekendtgørelsen?	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det er usikkert, hvilken bestemmelse, der henvises til. Dispansationsmuligheder i forhold til eksaminer vil fremgå af bekendtgørelsen, der fastsætter reglerne herom. Der er ikke dispensationsmuligheder ift. § 39. Naalakkersuisut vil dog altid kunne beslutte at behandle en klage på trods af, at klagefristen er overskredet eller der er tale om en klage, som egentlig falder uden for lovens ordlyd.
10.6		§ 17, stk. 2, nr. 1: Uddannelsens betegnelse skal også fremgå på grønlandsk, og ikke kun på dansk og engelsk.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det tilføjes i bestemmelsen, at uddannelsens betegnelse ligeledes skal fremgå på grønlandsk.
10.7		Høringsversionens § 37:	Bemærkningen har ikke givet anledning

		De studerende synes, det er en god idé med mulighed for ophold i udlandet. Men de er bekymrede for at gøre det obligatorisk, idet der vil være nogle studerende, bl.a. nogle af de studerende med mindre børn, der dermed vil have vanskeligt ved at gennemføre udlandsopholdet. Der er desuden et ønske om at sikre de rette sprogkunderskaber for de studerende på rejse, både dansk og engelsk. At opholdet i udlandet er et ophold på et andet universitet, bør tydeliggøres.	til ændringer. Der er ifølge forslaget mulighed for at søge dispensation. Det behøver ikke at være et ophold på et universitet. Ifølge forslaget er der også mulighed for, at de studerende kan tage et eller flere praktikophold i udlandet. Mht. sprog, er der ifølge forslagets § 6 mulighed for at udbyde supplerende uddannelsesaktivitet til studerende, der er optaget på en videregående uddannelse med henblik på at give de studerende de nødvendige faglige forudsætninger for at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionerne kan altså tilbyde enten ekstra dansk- eller engelskundervisning, hvis det vurderes at være nødvendigt.
10.8		Høringsversionens § 40, stk. 1: Efter forslaget kan Ilisimatufiks afgørelser påklages til Naalakkersuisut. Det fremgår af bemærkningerne til stk. 2, at der bl.a. kan klages over uddannelsesinstitutionernes afgørelse, der vedrører ”afslag på ansøgninger om optagelse, dispensation i forhold til obligatorisk ophold i udlandet mv.”. Det virker ikke hensigtsmæssigt, at den slags sager skal afgøres af Naalakkersuisut, altså på regeringsplan.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. I praksis er det Departementet for Uddannelse, der afgør disse klager. Bestemmelsen er indført for at sikre de studendes/ansøgers retssikkerhed.
10.9		Høringsversionens § 40, stk. 2: Dens ordlyd må gerne ændres til, hvad der kan lade sig gøre, og ikke hvad der ikke kan lade sig gøre.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Bestemmelsen er omformuleret og lyder nu som følger:

			§ 39. Afgørelser, truffet af uddannelsesinstitutionerne, der vedrører de studerendes eller ansøgenes retsstilling, kan indbringes for Naalakkersuisut. Fristen for indgivelse af klagen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt klageren. <i>Stk. 2.</i> Klager har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 3. <i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler for klageadgang, behandling af klager og at bestemte klager har opsættende virkning.
11	KANUKOKA	Ingen bemærkninger	
12.1	AVALAK	Generelle bemærkninger: Vi kunne godt ønske os som faglig frivillig organisation, at man ved akkreditering lod sig inspirere af andre modeller, herunder udarbejde metoder, som kan sikre ekstern kvalitetssikring. Eksempelvis ses metoder, hvori råd gennemgår forskellige uddannelsesinstitutioners samlede kvalitetssystem. Se eksempelvis: http://akkr.dk/akkreditering/ Generelt ses det fra AVALAKs side stærkest, at uvildige institutioner gennemarbejder kvalitetssikring, i modsætning til en model hvori Naalakkersuisut pålægges endnu større arbejdsbyrde, og samtidig uden en lovgivning der sikrer, at forskellige parter høres, her tænkes på arbejdsmarked, uddannelsesinstitutioner samt studerende generelt. Dette fremgår også i de konkrete	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med forslag til et kvalitetssikringssystem. Der arbejdes henimod, at Grønland kan blive godkendt af ENQA-institutionen, hvilket vil kræve, at der sker uvildig kvalitetssikring. Se forslagets almindelige bemærkninger for uddybning om kvalitetssikring.

		bemærkninger til ovenstående Inatsisartutlov, at vi finder det bemærkelsesværdigt set i lyset af det nuværende uddannelsesudbud i Grønland.	
12.2		Generelt set mener vi også, at mange paragraffer er udefineret, herunder talentfulde, regler for dispensationer mv.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det er op til uddannelsesinstitutionen at bestemme, hvem der betragtes som talentfulde studerende. Dette er tilføjet i bemærkningerne. Det er uvist, hvilke bestemmelser, der ønskes dispensationsmuligheder til.
12.3		Samtidig ser vi positivt på de mange dispensationsmuligheder for, at uddannelsessøgende kan optages på uddannelser ud fra andre krav, end der normalvis foreskrives.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer.
12.4		I titlen burde det fremgå at det omhandler videregående uddannelser i Grønland.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Inatsisartutlove har retskraft i Grønland, hvorfor det ikke er fundet nødvendigt at tilføje i titlen, at det omhandler videregående uddannelser i Grønland.
12.5		Høringsversionens § 1: Det er ikke defineret, hvad et samordnet system indebærer. Det er derfor en paragraf, som ikke forpligter Naalakkersuisut til noget. Vi ønsker, at der skal tilføjes emner herunder: i udarbejdelsen af et samordnet system skal: Stk. 1 Systemet skal tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets interesser, og forventelige behov. Stk. 2 Naalakkersuisut skal	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det fremgår af bemærkningerne, hvad der ligger i denne bestemmelse. Desuden kan det tilføjes, at når udbuddet af en ny uddannelse skal godkendes efter forslaget § 4, skal uddannelsen ud fra arbejdsmarkedspolitiske, økonomiske og samfundsmæssige hensyn findes nødvendig.

		under tilrettelæggelsen høre et råd bestående af repræsentanter fra arbejdsgivere, repræsentanter fra universitet i Grønland, arbejdsmodtageres organisationer, og sluteligt studerendes råd.	
12.6		Høringsversionens § 3: Vi finder det bemærkelsesværdigt, at et halvt semester defineres som 20 ECTS-point. Fag og deres arbejdsbyrde er forskellig, og derfor kan en uddannelsesstruktur være udslagsgivende for en studerendes muligheder. At definere et halvt semester som 20 ECTS-point og samtidig kræve et udlandsophold, som ikke interagerer direkte med et grønlandsk system, vil kunne have negative konsekvenser.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Bestemmelsen er ændret, således at det kun fremgår, hvor mange ECTS-point arbejdsbyrden i 1 studieår omfatter. Bestemmelsen er desuden flyttet til § 10, stk. 2.
12.7		Høringsversionens § 5: AVALAK mener til stadighed, at der skal være et råd i godkendelsen af uddannelser. Vi har tidligere oplevet, at Naalakkersuisut og Departementet bruger mange ressourcer på at indhente relevant viden frem for at have et sikkert organ, der varetager disse opgaver. Stk. 2: Bestemmelsen finder vi mærkværdig. I uddannelsesplan II fremvises det, at det må forventes en 10-årig periode for at opnå internationale standarder. Dette vil med andre ord påføre, at denne Inatsisartutlov ikke er	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Såfremt Naalakkersuisut (i praksis departementet) ikke mener, at de har de rette kompetencer og forudsætninger for at godkende en uddannelse, idet den viden, de besidder, ikke er tilstrækkelig, vil de inddrage eksterne sagkyndige, som kan vejlede. Der vil desuden blive fastsat regler om dette, så snart der bliver fastsat regler om kvalitetssikring. At blive godkendt af ENQA vil kræve, at der er et uvildigt kvalitetssikringsorgan. Det formodes, at der henvises til § 5, stk. 1, nr. 2, vedrørende internationale standarder i denne kommentar. Processen omkring godkendelse af uddannelsessy-

		gældende.	stemet er gået i gang. Dette vil tage omkring 10 år, som det fremgår af Uddannelsesplanen. Naalakkersuisut kan dog godt påse, at internationale standarder er opfyldt, selvom Grønlands kvalitetssikringssystem ikke formelt er godkendt endnu.
12.8		Høringsversionens § 7: Vi finder definitionen af talentfulde studerende meget vag. Hvad definerer en talentfuld studerende? Måles det på antallet af ECTS-point, eller måles det på karaktergivende målestoksforhold? Det er en uklar definition, og betyder i sidste ende, at alle kan defineres som talentfulde.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det er præciseret i bemærkningerne, at det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at beslutte.
12.9		§ 9: Generelt set er AVALAK enige i, at uddannelser skal have hjemmel og relevans for at udbydes, dog så vi gerne, at dette blev udarbejdet af et rådgivende organ. Vi så eksempelvis, at ingen søgte journalistuddannelsen i år, og dermed kunne Naalakkersuisut hurtigt lukke for den uddannelse. Men generelt set ser vi gerne, at man i langt højere grad har et uddannelsessystem, som tilgodeser samfundet bedst muligt.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Forslagets § 4 skal sikre, at nye uddannelser ud fra arbejdsmarkedspolitiske, økonomiske og samfundsmæssige hensyn findes nødvendige. Derudover kan Naalakkersuisut tilbagekalde en godkendelse af en allerede eksisterende uddannelse efter forslagets § 9.
12.10		§17, stk. 2, nr. 10: Vi vil anbefale, at denne regel i højere grad defineres væsentligt bedre. Eksempelvis vil folk under uddannelse være drevet væk fra forpligtigelser såsom opstilling til Inatsisartutudvalg mv. og	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Der er set eksempler på, at uddannelsessøgende har været indskrevet på uddannelser i uforholdsmæssigt lang tid, hvorfor bestemmelsen er foreslået. Bestemmelsen skal ikke begrænse den studeren-

		dermed påvirke den demokratiske proces, da man implicit sætter en udløbsdato for uddannelsens sluttidspunkt, og fjerner motivationen for at deltage aktivt i samfundet. Der skal være dispensationsregler.	des mulighed for at deltage aktivt i samfundet, men skal sikre en vis fremdrift i uddannelsen. Dispensationsmuligheder kan fremgå af studieordningen, hvilket er tilføjet til bestemmelsen.
12.1 1		§18: Iht. den generelle beskrivelse mener vi, at man skal have et uvildigt organ, som sørger for kvalitetssikring	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal medvirke til at udforme regler på området. Reglerne skal sikre, at Grønland på sigt kan godkendes af ENQA. Det er planen, at et uvildigt organ skal inddrages i kvalitetssikringen.
12.1 2		§19: Vi foreslår følgende formulering: Ansøgningsfristen for uddannelser i Grønland. Det er desuden vores opfattelse, at uddannelsesinstitutionerne er motiveret til at modtage sent ankomende ansøgninger, specielt da uddannelser kan være luknings-truet grundet § 9.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Inatsisartutlove har retskraft i Grønland, hvorfor det ikke er fundet nødvendigt at tilføje i titlen, at det omhandler videregående uddannelser i Grønland. Uddannelsesinstitutionerne kan ifølge bestemmelsens stk. 4 alligevel vælge at behandle ansøgningen, selvom den indkommer for sent. De studerende har dog ikke retskrav på det.
12.1 3		Høringsversionens § 37: Man har skrevet, at uddannelses-søgende skal have et udlandsophold på minimum 3 måneder. Vi er positive overfor denne bestemmelse, men så hellere, at man gennemførte de i § 3 præciserede ECTS point. Varighed er ikke en fordelagtig måde at fordele et semester, da det i sidste ende er point, som	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det fremgår ikke længere af bestemmelsen, hvor lang tid uddannelsesopholdet i udlandet skal være. Krav om et bestemt antal ECTS-point vil skulle fremgå af studieordningen.

		tæller den samlede studieaktivitet. Dermed skal kravet også være i form af ECTS-point.	
13.1	Ili Ili	§ 17, stk. 2: Uddannelsens betegnelse skal fremgå på dansk og engelsk, ønskes grønlandsk tilføjet som første sprog.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det tilføjes til bestemmelsen, at uddannelsens betegnelse skal fremgå på grønlandsk.
13.2		Ili Ili anser (høringsversionens) § 37 om, at alle bachelorstuderende skal have et udlandsophold uden for Grønland, som problematisk. Dertil ønsker Ili Ili, at forslaget skal ændres til at tælle kandidatstuderende samt medføre muligheden for, at der kan udføres praktik eller frivillig arbejde i Grønland på lige fod med udlandsophold. Der skal dog stadig være mulighed for bachelorstuderende til at tage et udlandsophold, men ikke obligatorisk for hver enkelt studerende. Hvis man tilstræber at sende alle bachelorstuderende til udlandet, har man brug for yderligere finansiering og kollegieværelser, hvilket ikke bliver adresseret i lovforslaget. Ili ili understreger følgende problemstillinger i lovforslaget: • Der er for få kollegieværelser til, at man kan udveksle studerende med udenlandske universiteter, da man under nuværende samar-	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Se for uddybning kommentarer til pkt. 8.13

		bejdsaftaler skal huse det samme antal studerende, som man sender ud. • Sprog: Undervisningsproget på Ilisimatusarfik er primært på dansk, hvormed undervisningsmulighederne er begrænsede for udenlandske studerende. Ili ili foreslår, at man som udvekslingsstuderende kan udveksle kollegieværelser med udenlandske studerende, eller at man får ret til at leje sit kollegieværelse ud under sit udlandsophold.	
14	Departementet for Finanser og Skatter	AAN har smårettelser, se vedhæftede filer, og har ingen yderligere bemærkninger.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer.
15	Økonomi- og Personalestyrelsen	ASA finder, at det er et rigtig godt tiltag, at der bliver lavet en samlet lov om videregående uddannelser og en specifik lov om Ilisimatusarfik. ASA glæder sig endvidere over, at det er et krav, at de videregående uddannelser skal være forskningsbaserede, hvilket understøtter og styrker indplaceringen af kandidater og bachelorer på de akademiske overenskomster.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer.
16	Qeqqata Kommunia	Qeqqata Kommunia ser positivt på opdelingen af lovene i Ilisimatusarfik og de videregående uddannelser. Desuden bakker kommunen op om høringsversionens § 3, stk. 4, da bestemmelsen præ-	Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer.

		ciserer Ilisimatusarfiks samfundsmæssige forpligtelse. Vi støtter op om, at Ilisimatusarfik med loven åbnes op i forhold til offentlige og private organisationer i og uden for Grønland. Det er vigtigt, at uddannelserne tilpasses det omgivende samfund, og at uddannelser afspejler, hvad der er behov for på arbejdsmarkedet.	

Desuden har forslaget været i en supplerende høring i perioden 11. juni 2018 til den 6. juli 2018. Forslaget var i høring ved de samme høringsspart, som ved første hørringsrunde, dog er hørringen af departementerne sket ved de nye departementer, der er dannet efter nedsættelse af nyt Naalakkersuisut. Endvidere har den nye kommuneopdeling betydet, at de 2 nye kommuner, Kommune Qeqertalik og Avannaata Kommunua, i den supplerende hørringsrunde har erstattet den tidligere Qaasuitsup Kommunua.

I forbindelse med den ekstra hørringsrunde er der indkommet hørringssvar fra følgende, som ingen bemærkninger havde:

Formandens Departement, MIO, GUX Aasiaat, Avannaata Kommune, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsvæsen, ASG, Grønlands Brancheskoler og Ilisimatusarfiks bestyrelse.

Følgende hørringspart havde bemærkninger til forslaget:

Departementet for Finanser, IMAK, Grønlands Erhverv, Ilisimatusarfik ved rektor Gitte Adler Reimer og direktør Henriette Rosing, Kommune Kujalleq, dele af det videnskabelige personale ved Ilisimatusarfik ved Institut for Kultur, Sprog og Historie og Institut for Samfund, Økonomi og Journalistik og Kommune Qeqertalik,

Nr.	Hørringspart	Hørringspartens bemærkning	Bemærkninger til hørringssvaret
1.1	Departementet for Finanser	Forslaget indeholder merudgifter i størrelsesorden 1.639.750 kr. – 3.045.250 kr. årligt til at dække rejseudgifter til udlandsophold	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Omkostningerne til rejseudgifter forventes at kunne afholdes inden

	for studerende, der påbegynder deres uddannelse fra 1. august 2021 eller senere. Omkostningerne afholdes på hovedkonti: 40.02.06 Stipendier og børnetillæg (Lovbunden bevilling) 40.02.07 Særydelser, rejseudgifter mm, institutionerne (Tilskudsbevilling) Dertil kommer udgifter til at oprette et nationalt institut for kvalitetssikring, der beløber sig til kr. 4 mio. om året. Departementet for Finanser konstaterer, at dette punkt er nyt i forhold til sidste gang lovforslaget blev sendt i høring. Det fremgår ikke af lovforslagets bemærkninger, om merudgifter til studerendes udlandsophold samt midler til kvalitetssikringsinstituttet forventes disponeret fra eksisterende bevillinger, eller om det forventes at kræve merbevillinger. Departementet for Finanser noterer, at midlerne til finansiering af kvalitetsinstituttet er medtaget i prioriteringsprocessen frem mod FFL2019, hvor tiltaget prioriteres på linje med øvrige tiltag. Departementet for	for bevillingen. Som nævnt i høringssvaret er midlerne til finansiering af kvalitetsinstituttet medtaget i prioriteringsprocessen frem mod FFL2019, hvor tiltaget prioriteres på linje med øvrige tiltag. Som anført i beskrivelsen af forslaget økonomiske konsekvenser, forventes instituttet etableret i efteråret 2019, hvorfor der i 2019 ikke vil skulle afholdes den fulde årlige udgift.

		Finanser opfordrer i øvrigt til at afsøge mulighederne for at finde midlerne inden for de eksisterende rammer.	
2.1	IMAK	Bestyrelsen fastholder sit tidligere fremsendte høringssvar også i forhold til de punkter, som Naalakkersuisut ikke har ment skulle give anledning til ændringer. Det er fortsat bestyrelsens vurdering, at et universitet skal være så uafhængigt af politiks indblanding som muligt – ikke mindst i forbindelse med processen mod selvstændighed. Det er endvidere bestyrelsens opfattelse, at en sammenligning med brancheskolerne ikke er på sin plads. I et demokratisk samfund er et uafhængigt universitet af afgørende betydning.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Se pkt. 6 i skemaet ovenfor. Naalakkersuisut mener ikke, at universitetet med forslaget bliver mindre politisk uafhængigt.
2.2		Bestyrelsen har bemærket, at bestyrelsens kommentarer vedr. anvendelse af begreberne professionsrettede bachelorer og klassiske bachelorer har medført forslag til ændringer i bemærkningerne til lovudkastet. Dette er efter bestyrelsens opfattelse ikke godt nok, det er ikke brugervenligt, at det alene står i bemærkningerne.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Der henvises til kommentarerne til punkt. 6 i skemaet ovenfor, hvoraf det bl.a. fremgår, at IMAKs høringssvar har givet anledning til ændringer i bemærkningerne. De foretagne ændringer i bemærkningerne har således tydeliggjort baggrunden for bestemmelsen. Da lovteksten alene skal fastsætte, hvad der er ret, vil det ikke være muligt

			at imødekomme IMAKs ønske om ændring i lovtæksten.
3.1	Grønlands Erhverv	Til § 2: Den traditionelle forståelse af en akademiuddannelse (AU) er, at den er tilrettelagt som en vekseluddannelse, hvorimod en kortere videregående uddannelse (KVU) er tilrettelagt som et fuldtidsstudie. Enten bør begge betegnelser fremgå af lovforslaget, alternativt bør det fremgå af bemærkningerne. Ellers kan man erstatte ”akademi” med ”erhvervsakademi”, da man på erhvervsakademierne har både, AU’er, KVU’er og professionsbachelor.	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Forslagets § 14 er ændret. Akademiuddannelse er ændret til erhvervsakademiuddannelse. Derudover er der tilføjet et stk. 2 til bestemmelsen, hvor det præciseres, at erhvervsakademiuddannelsen kan udbydes på deltid, hvor den er rent teoretisk og kun omfatter 60 ECTS-point. Her stilles der dog krav om, at den studerende har 2 års relevant erhvervs erfaring.
3.2		Til § 11: Det fremgår af bemærkningerne til § 11, at: 2. Uddannelses skal være tilrettelagt af aktive forskere 3. De studerende skal i udstrakt grad undervises af aktive forskere. Det er tvivlsomt, at erhvervsakademierne kan leve op til disse krav, da der ikke foregår forskning på erhvervsakademierne, men de har forskningstilknytning. De krav bør ikke stilles, da der ikke kan differentieres mellem bachelorer og professionsbachelor.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Alle bacheloruddannelser skal leve op til kravet om forskningsbaseret. Det fremgår dog af bemærkningerne, at de 5 oplyste forhold i større eller mindre grad skal være opfyldt.
4.1	Ilisimatusarfik	Ilisimatusarfik ønsker gerne svar på, hvorvidt der i det nuværende lovudspil er	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer.

		hjemmel til at udbyde diverse uddannelser som falder uden for kategorierne i § 5 og §§ 10-16? Eksempelvis Ilisimatusarfiks "Decentrale socialrådgiveruddannelse" på 90 ECTS-point, som ikke umiddelbart falder inden for kategorierne bachelor-, diplom- eller masteruddannelse, da den ikke forudsætter en GUX eller en videregående uddannelse. Dette gælder ligeledes andre kurser og efteruddannelsestilbud, som eksempelvis Specialuddannelse for sygeplejersker i intensiv sygepleje (90ECTS) eller den lange række af kurser, som tilbydes af Institut for Læring i samarbejde med Departementet.	I forslaget til Inatsisartutlov om Ilisimatusarfik fremgår det af § 27, stk. 4, at Ilisimatusarfik kan drive indtægtsdækket virksomhed og tilskudsfinansierede aktiviteter. Uddannelsesaktivitet, som ikke er videregående uddannelse og derfor ikke omfattet af dette forslag, kan udbydes af Ilisimatusarfik som "tilskudsfinansierede aktiviteter", jf. ovennævnte bestemmelse.
4.2		Ilisimatusarfik vil ligeledes gerne bemærke, at vi på nuværende tidspunkt ikke har regler om, hvorvidt man kan tage to uddannelser på Ilisimatusarfik sideløbende. Efter en ansøgning fra en studerende, fik Ilisimatusarfiks Studiechef dette svar fra IKIIN: <i>"Selvom det på nogle punkter nok ikke er hensigtsmæssigt, at en studerende er indskrevet på to uddannelser, ser departementet ikke, at der er mulighed for at nægte det, idet der ikke er hjemmel til at nægte det.</i>	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Det er fastsat i § 32, stk. 1, at studerende, der er optaget på en anden fuldtidsuddannelse, ikke kan optages, med mindre ganske særlige forhold taler herfor. På denne måde sikres det, at en studerende kun kan være indskrevet på én fuldtidsuddannelse ad gangen.

		<i>Departementet mener derfor, at I bør godkende det. Departementet vil dog overveje, hvorvidt det er noget, der bør reguleres ved en revision af relevante bekendtgørelser i den nærmeste fremtid.”</i> Ilisimatusarfik ønsker således, at man fra departementets side overvejer en afklaring af, hvor mange videregående uddannelser en studerende kan være indskrevet på samtidig.	
4.3		Til § 3: Det vækker fra Ilisimatusarfiks side bekymring, at der skrives, at brancheskoler kan udbyde videregående uddannelse, uden at det er defineret på hvilket niveau. Det fremgår dog af bemærkningerne, at man tænker sig, at andre institutioner end Ilisimatusarfik skal udbyde bacheloruddannelse, og senere fremgår det endvidere af bemærkningerne, at det er op til kandidatniveau. Udbydelsen af bacheloruddannelser stiller dog i høj grad krav til forskningsmiljøet. Der stilles spørgsmål til, hvad man i lovgivningsmæssig forstand forstår ved forskningsbaseret, idet der i bemærkning 8.1 skrives at: ”Bacheloruddannelser... kan placeres på andre uddannel-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Branche- og erhvervsskolerne og andre uddannelsesinstitutioner kan udbyde videregående uddannelser på alle niveau, såfremt de godkendes efter § 4. Kravene om forskningsbaseret skal således være opfyldt, førend disse uddannelsesinstitutioner kan udbyde de pågældende uddannelser.

		sesinstitutioner, hvis blot uddannelsen opfylder kravene til forskningsbaseret ring”. I bemærkningerne til 8.5 skrives der at, ”... når størstedelen af de ansatte har forskningsbaggrund, vil uddannelsen blive forskningsbaseret...” Dette er ikke i overensstemmelse med de tidligere udsendte bemærkninger hvor der på side 19 står: <i>”En bacheloruddannelse skal som det første være forskningsbaseret. Hvad der forstås ved forskningsbaseret uddannelse har hyppigt været diskuteret, men en entydig definition findes ikke. I en rapport lavet af Danmarks Akkrediteringsinstitution er begrebet forsøgt beskrevet via nogle elementer, der skal være til stede, førend der kan blive tale om forskningsbaseret uddannelse. Uddannelserne kan være mere eller mindre forskningsbaserede, men ifølge rapporten skal følgende 5 elementer være til stede i uddannelserne i mindre eller større omfang:</i> <i>1. Sammenhæng mellem forskningsområder og fag-elementer.</i> <i>2. Uddannelserne skal være tilrettelagt af aktive forske-</i>	

		re. 3. De studerende skal i udstrakt grad undervises af aktive forskere. 4. Uddannelsen skal have tilknytning til et aktivt forskningsmiljø 5. Forskningsmiljøet bag uddannelsen skal være af høj kvalitet. ” Det ”aktive” element er således fremherskende, hvilket betyder, at der pågår forskningsaktivitet. Der er stor forskel på, på den ene side et krav om, at de ovennævnte 5 elementer skal være til stede, og på den anden side ”blot” et krav om, at størstedelen af de ansatte har forskningsbaggrund. Kravet for udbydelser af forskningsbaserede uddannelser må være et fokus på et aktivt forskningsmiljø. I arbejdet med kvalitetssikring af uddannelserne, kan brugen af ansættelsesdefinitionen på forskningsbaseret også tænkes at blive problematisk, når forskningsmiljøet omkring en videregående uddannelse ved institutionen skal evalueres. Det er ligeledes ikke defineret, om der reelt tænkes i forskningstilknytning frem	

		for forskningsbaseret i forhold til diplomuddannelser eller kortere videregående uddannelser. Ilisimatusarfik er således bekymret for, at der kan ske en devaluering af forskningsbaserede uddannelser generelt og bacheloruddannelsen og bachelortitlen konkret.	
4.4		Til § 7: I bemærkningerne til denne paragraf, åbnes der op for muligheden for, at talentfulde studerende kan få ekstra uddannelsesaktivitet påført deres eksamensbeviser. Dette er ikke nødvendigvis problematisk for studerende på bacheloruddannelsen, idet § 11 fastsætter det som en uddannelse ”på mindst 180 ECTS point”. Det kan imidlertid blive problematisk for talentfulde studerende på en kandidatuddannelse, hvor § 12 fastsætter det som en uddannelse ”på 120 ECTS point”. Der gives således ikke mulighed for her, at talentfulde studerende kan få ekstra ECTS-givende studieaktivitet påført deres eksamensbevis.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det ligger i ordet ”ekstra”, at de fag eller uddannelsesaktiviteter, der udbydes efter denne bestemmelse, ligger ud over de i studieordningen fastsatte ECTS-point. Eksempelvis skal en kandidatuddannelse være på 120 ECTS-point, og udbydes der ekstra uddannelsesaktivitet, vil disse være ud over de 120 ECTS-point.
4.5		Til § 11: Det fremgår af bemærkningerne, at det er et krav til bacheloruddannelserne, at de skal give erhvervskom-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Det fremgår allerede af gældende lovgivning i bekendtgørelsen om

		petencer efter endt uddannelse og samtidig kvalificere til optagelse på kandidatuddannelse. Her er tale om to forskellige sæt af kompetencer, der for nogle uddannelser kan være vanskelige at opnå på bacheloruddannelser af 3 års varighed. Ilisimatusarfik har bacheloruddannelser, der er fokuseret mere på akademiske kompetencer, hvor den primære funktion er at udgøre førstedelen af en kandidatuddannelse, snarere end opbyggelsen af erhvervsparathed. Hvis man fra Naalakkersuisuts side ønsker, at Ilisimatusarfik skal uddanne bachelorer, der både er erhvervsparate og har akademiske kompetencer på det rette niveau, må det – som ved de professionsrettede bacheloruddannelser komme igennem en tilknytning til erhvervslivet. Eventuelt skal de studerende, efter at have opnået bachelorgraden, gennem et 6 måneders forløb hvor erhvervskompetencen skal udvikles – hvis ikke de ønsker at fortsætte på en kandidatuddannelse. Hermed kan erhvervsparathed sikres.	uddannelser og eksaminer ved Ilisimatusarfik, at bacheloruddannelser ved Ilisimatusarfik skal give de studerende bred indsigt i de udbudte fag/fagområders faglige viden, teori og metode og sætte de studerende i stand til at beskrive, formulere, analysere og bearbejde problemstillinger med henblik på enten at give grundlag for videre studier eller at udføre erhvervsfunktioner. Der skal således allerede for nuværende være mulighed for begge dele, når man har taget en bacheloruddannelse. En uddannelse, uanset varigheden, bør give erhvervskompetencer. Dette fremgår ligeledes af § 11, stk. 1, hvoraf det fremgår, at uddannelsen skal være tilrettelagt som et selvstændigt, afrundet uddannelsesforløb. Naalakkersuisut anerkender dog, at der er forskel på uddannelserne, og at nogle uddannelser i højere grad giver grundlag for udøvelse af erhvervsfunktioner end andre, og det samme ift. at kvalificere til optagelse på en kandidatuddannelse. Uddannelsesopholdet i udlandet skal stå i stedet for noget af det, der for nuværende foregår på uddannelsesinstitutionen. De faglige mål for uddannelsen skal således stadig opfyldes. Formålet med at kræve et udlandsophold er at udvikle den studerende og give international

	Nødvendigheden af denne form for løsning, kan eksempelvis ses ved vores teologiuddannelse, hvor de dimitterende bachelorer først skal færdiggøre et pastoralseminar, hvis de ønsker at arbejde som præster. Fra Ilisimatusarfiks side ses det ikke som muligt, at der for alle bacheloruddannelser kan sikres både erhvervparathed og rette akademiske kompetencer, uden der tilføjes den nødvendige ekstra tid og midler til det. Vi foreslår derfor, at § 11, stk. 3, ændres, så der gives mulighed for, at erhvervskompetencer kan opnås efter endt bacheloruddannelse, hvis den studerende ikke ønsker at fortsætte på kandidatuddannelsen. Nødvendigheden af efterfølgende opnåelse af erhvervparathed øges ligeledes, idet det nye § 36 krav om udlandsophold (ifølge besvarelsen af sidste høringsskrivelse) ikke er ment som en kobling mellem teori og praksis. Det vil sige, at Ilisimatusarfik potentielt ”mister” de studerende et semester, hvor de kunne forberedes enten på erhvervparathed eller akademiske kompetencer.	erfaring, men kobling af teori og praksis kan naturligvis også være en del af udlandsopholdet, hvis der eksempelvis er tale om et praktikophold i udlandet.

4.6		Til § 36: Iisimatusarfik fastholder indsigelsen fra første høring, at det er mere relevant for nogle uddannelser med et udlandsophold på kandidatdelen, snarere end bachelordelen. Det er problematisk at tvinge et udlandsophold ind i nogle bacheloruddannelser, idet der er fagbegreber og en grundfaglighed, man lærer og opbygger på alle bachelordelens semestre igennem særlige kernefag. Den studerende lærer gennem bacheloruddannelsen fagbegreber, der opbygger kompetencer nødvendige for at gå videre på kandidatuddannelsen. Iisimatusarfik er bekymret for, om den studerende får opbygget den nødvendige grundfaglighed som den videregående kandidatuddannelse kræver. Dette er især problematisk grundet nogle uddannelsers svikmølle-princip; fag som sammenlæses mellem årsgange, og derfor ikke udbydes hvert år. Her kan det være problematisk at sikre de studerendes kernefaglige kompetencer, hvis udlandsopholdet tages i stedet for et sådant svikmøllefag. Der kan således være studi-	Bemærkningen har givet anledning til ændringer. Der henvises til bemærkningen til pkt. 8.14. Kravet om udlandsophold på alle bacheloruddannelser fastholdes. Der er indsat mulighed for dispensation med henvisning til studiemæssige årsager. De studerende har dog retskrav på et udlandsophold, hvorfor ansøgningen om dispensation skal komme fra den studerende og ikke efter anmodning fra uddannelsesinstitutionen.

		emæssige årsager, der gør, at det ikke kan anbefales, at den studerende tager et udlandsophold under visse semestre, grundet udbydel- sen af fag. Der kan dog også tænkes mere individuelle studiemæssige årsager, der kan stille spørgsmålstejn ved kravet om et udlands- ophold. Hvis en studerende eksempelvis er bagud i sine studier, eksempelvis grundet manglende gennemførte eksamener, kan det tænkes problematisk, at der kræves et udlandsophold. Udlandsophold kunne der- for, eventuelt i stedet tilby- des gennem en individuel vurdering af de studerende, af enten underviser eller studievejleder, for at afgøre hvornår denne er parat til at rejse. For at underviser og studie- vejleder dog kan lave denne bedømmelse – og give mu- lighed for at dispensere fra kravet, forslås det, at der til institutionernes dispensati- onsmuligheder under § 36, stk. 4 tilføjes ”studiemæssige årsager”.	
5.1	Kommune Ku- jalleq	Kommunen mener, at det er naturligt, at klager som ud- gangspunkt ikke har opsæt- tende virkning. Kommunen erindrer dog	Bemærkningen har ikke givet an- ledning til ændringer. Det har med indsættelse af bestem- melsen været intentionen, at klager ikke skal have opsættende virkning.

		om, at det følger af almindelige forvaltningsretlige regler, at uanset lovregler om manglende opsættende virkning, er myndighederne uden for egentlige partstvi-ster ikke afskåret fra at til-lægge en klage opsættende virkning. Denne almindelige forvaltningsretlige regel bør der redegøres for i lov-forslagets bemærkninger.	Såfremt bestemte klager skal have opsættende virkning, skal dette po-sitivt fastsættes ved retsforskrifter efter bestemmelsens stk. 3.
6.1	Dele af det vi-denskabelige personale ved Ilisimatusarfik ved Institut for Kultur, Sprog og Historie og In-stitut for Sam-fund, Økonomi og Journalistik (ikke institutle-dere)	Resume af første bemærk-ning i høringssvaret: Det anføres, at der stadig er meget forskel på professi-onsrettede bachelorer og klassiske bachelorer. Dette ses bl.a. ved forskellen på antallet af forskningsårs-værk og undervisningsårs-værk på de forskellige ud-dannelser. Forskellen ses også ift., hvorvidt uddannel-serne primært sigter mod at gøre den studerende klar til en kandidatuddannelse eller klar til at udføre et erhverv efter endt uddannelse. Herudover anføres det, at de i bemærkningerne anførte begrundelser for ikke læn-gere at skelne mellem pro-fessionsrettede bachelorer og akademiske bachelorud-dannelser, er forkerte. Det anbefales derfor, at der fortsat skelnes mellem de to typer af bacheloruddannel-	Bemærkningen har ikke givet an-ledning til ændringer. Graden af forskningsbasering på bacheloruddannelserne vil være forskellig, Dette ses såvel ved ba-cheloruddannelserne, der udbydes af Ilisimatusarfik, som uddannel-serne, der udbydes af branchesko-lerne. Denne forskel skal gerne mindskes på sigt. Det afgørende må dog være, at der er et vist minimum af forskningsbasering, således at uddannelserne kan godkendes, så de opfylder kravene ift. internationale standarder og relevans.

		ser.	
6.2		Til § 11, stk. 1: Det fastslås, at en bacheloruddannelse omfatter ”mindst 180 ECTS-point”, samtidig med at § 10, stk. 1 fastslår, at en videregående uddannelse omfatter ”et fastsat antal ECTS-point”. § 11 stk. 1 bør formuleres i overensstemmelse med § 10 stk. 1, sådan at det kommer til at fremgå, at en bacheloruddannelse omfatter et eksakt antal ECTS-point.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Formuleringen ”et fastsat antal ECTS-point” udelukker ikke, at antallet kan angives ved et minimumantal af ECTS-point.
6.3		Til § 11, stk. 2, 3. pkt.: Det foreslås at ”og” erstattes med ”eller” så ordlyden bliver: ”give den studerende grundlag for udøvelse af erhvervsfunktioner eller kvalificere sig til optagelse på en kandidatuddannelse.” Denne ændring vil medføre, at Iisimatusarfixs praksis fortsat vil være lovlig, og det vil fortsat være muligt for os at videreføre og videreudvikle vores nuværende bachelor- og kandidatuddannelser i samarbejde med vores aftagere. I bemærkningernes s. 20, pkt. 8.7 udtrykker lovgiver en nedladende holdning til vores kandidatuddannelser: ”Man skal altså kunne tage en bacheloruddannelse uden at være tvunget til at fortsætte på kandidatuddannelsen.” Ordvalget er uheldigt; ingen er som bekendt tvunget til at	Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Formuleringen skal forstås således, at man ikke skal være nødsaget til at tage en kandidatuddannelse for at få erhvervskompetencer.

		tage en uddannelse eller færdiggøre den, men det er i samfundets interesse, at så mange som muligt gør det.	
6.4		Til § 17, stk. 1: Sidste sætning bør slettes, sådan at studieordningerne og væsentlige ændringer deri ikke skal godkendes af Naalakkersuisut. Det burde ikke være en regeringssag at godkende studieordninger, og der findes også langt bedre måder, hvorpå Naalakkersuisut kan føre tilsyn med Ilisimatusarfiks uddannelser. Proceduren for udarbejdelse af studieordninger og ændringer deri er desuden i forvejen lang og omstændelig. Det vil også ofte være umuligt at afgøre, hvornår en ændring i studieordningen er væsentlig nok til, at Naalakkersuisut skal inddrages. Bemærkningernes formulering at ”Væsentlige ændringer kan eksempelvis være ... generelt ændringer, der får betydning for den enkelte studerende” (s. 51-52) hjælper ikke. Alle ændringer i en studieordning har jo betydning for den enkelte studerende.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Se kommentarerne til pkt. 6.1 og 8.11 i skemaet ovenfor.
6.5		Til § 31, stk. 1: 2 års-reglen bør blødes op. Adgangskravene fastlægges i studieordningerne i en lang, omstændelig proces, hvorefter de ifølge denne bestemmelse først kan træde	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. For at sikre, at ansøgere kan indrette deres adgangsgivende eksamen efter optagelseskravene, er det nødvendigt med denne varslingsperio-

		i kraft efter yderligere 2 år. Det vil i for høj grad forsinke og vanskeliggøre et i forvejen kompliceret og nødvendigt arbejde med at udvikle studieordninger.	de.
6.6		Til § 36: Kravet om udlandsophold bør blødes op, sådan at studerende på akademiske bacheloruddannelser kan vælge at tage på udlandsophold på kandidatdelen af deres uddannelse i stedet for på bachelordelen. For mange vil det være langt mere relevant og udbytterigt for eksempel at skrive speciale i løbet af eller i forlængelse af et udlandsophold.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. Se kommentaren til pkt. 8.14 i skemaet ovenfor.
7.1	Kommune Qertalik	Man bør sikre, at studerende har mulighed for at finde praktikplads inden for den offentlige administrative sektor i henhold til studerendes uddannelsesretning.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer. De fleste videregående uddannelser er rene teoretiske uddannelser, hvor der ikke er praktik. For de uddannelser, hvor der er praktik, er det op til uddannelsesinstitutionen at beslutte, hvorvidt det er et krav for optag, at der er fundet en praktikplads.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, hvad anvendelsesområdet for Inatsisartutloven er. Inatsisartutloven regulerer forholdene for alle videregående uddannelser, der udbydes i Grønland, hvad enten de udbydes af Ilisimatusarfik, branche- og erhvervsskolerne eller andre uddannelsesinstitutioner.

Til stk. 2

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved en videregående uddannelse. En videregående uddannelse er overvejende teoretisk og boglig, hvorimod en erhvervsuddannelse har et mere praktisk perspektiv.

Optagelse på en videregående uddannelse forudsætter, at ansøgeren har bestået en gymnasial uddannelse, herunder et særligt tilrettelagt gymnasialt uddannelsesforløb eller en erhvervsuddannelse.

Videregående uddannelser i denne Inatsisartutlov omfatter bachelor-, kandidat-, ph.d.-, erhvervsakademi-, diplom- og masteruddannelser. Der henvises for uddybning af de enkelte uddannelser til de specielle bemærkninger til §§ 11-16, hvor uddannelsernes indhold og formål fremgår.

Videregående uddannelser indplaceres på niveauerne 5, 6, 7 og 8 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring. For uddybende bemærkninger om kvalifikationsrammen henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at Naalakkersuisut skal tilrettelægge et samordnet system af videregående uddannelser. Dette betyder, at Naalakkersuisut ud fra denne Inatsisartutlov skal samordne et system af videregående uddannelser, som ifølge forslaget kan udbydes af Ilisimatusarfik samt branche- og erhvervsskolerne og andre uddannelsesinstitutioner efter en godkendelse.

Til § 3

Bestemmelsen fastslår, hvilke uddannelsesinstitutioner, der kan udbyde videregående uddannelser.

Til stk. 1

Videregående uddannelser kan udbydes af universitet Ilisimatusarfik. Ilisimatusarfiks formål er blandt andet at udbyde forskningsbaseret uddannelse indtil højeste internationale niveau.

Til stk. 2

Branche- og erhvervsskolerne er oprettet med henblik på at udbyde erhvervsrettede uddannelser, og ikke videregående uddannelser. Derfor kræver det en særskilt godkendelse, hvis branche- og erhvervsskolerne skal have lov til at udbyde videregående uddannelser.

Det er foreslået, at de uddannelser, branche- og erhvervsskolerne efter indhentet godkendelse kan udbyde, skal begrænses til områder, som skolen dækker. Hermed skal forstås, at en skole der normalt udbyder erhvervsuddannelser inden for eksempelvis jern- og metalbranchen, ikke kan udbyde en pædagoguddannelse. Det samme krav er ikke fastsat for andre uddannelsesinstitutioner, da det er uvist, hvilke uddannelsesinstitutioner, dette kan tænkes at være.

Andre uddannelsesinstitutioner kan også godkendes af Naalakkersuisut til at udbyde videregående uddannelser. Dette er fastsat for at sikre, at andre uddannelsesinstitutioner fremadrettet kan blive omfattet af Inatsisartutloven, hvis der oprettes andre typer af uddannelsesinstitutioner.

Til stk. 3

Der er fastsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udbud af videregående uddannelser.

Der er anført eksempler på, hvad reglerne om udbud af videregående uddannelse kan omfatte. Der kan eksempelvis fastsættes regler om udbud af heltids- eller deltidsuddannelser. Under afsnittet om uddannelsernes indhold i kapitel 2 fremgår det, hvordan uddannelserne typisk udbydes. Bachelor- og kandidatuddannelser udbydes eksempelvis som udgangspunkt som heltidsuddannelser, mens masteruddannelser typisk udbydes som deltidsuddannelser. Naalakkersuisut kan fastsætte yderligere regler om dette.

Derudover er det foreslået, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fjernundervisning. Udviklingen går mod, at flere og flere uddannelser udbydes som fjernundervisning, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at åbne op for mulighed for at fastsætte regler vedrørende dette.

Naalakkersuisut kan tillige fastsætte regler om godkendelse af udbud af en uddannelse, jf. § 4, og tilbagekaldelse af en godkendelse til at udbyde en uddannelse, jf. § 9. Reglerne kan evt. omhandle formelle krav til en ansøgning om godkendelse af udbud af en uddannelse, regler om tidsfrister for indgivelse af ansøgning, tidsfrister for varsling af tilbagekaldelse af godkendelse m.v.

Desuden kan Naalakkersuisut fastsætte regler om udbud af enkelte fag og fagspecifikke kurser, jf. § 5, og udbud af supplerende og ekstra uddannelsesaktivitet, jf. §§ 6 og 7.

Som et sidste eksempel bemyndiges Naalakkersuisut til at fastsætte regler om uddannelse i udlandet. Reglerne kan blandt andet omhandle joint degree, double og multiple degree, som omhandler selve samarbejdet og den studerendes ret til at få 1 eller flere eksamensbeviser, alt efter hvordan samarbejdet er konstrueret.

Til § 4

Til stk. 1

Af denne bestemmelse fremgår det, hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at Naalakkersuisut kan godkende udbud af en videregående uddannelse.

Til nr. 1

Det er et krav for at få godkendt en ny uddannelse, at en lignende uddannelse ikke udbydes af andre uddannelsesinstitutioner i Grønland. Grønland er et befolkningsmæssigt lille land, og derfor findes det ikke hensigtsmæssigt, at uddannelsesinstitutionerne skal konkurrere mod hinanden om de studerende, og at lærere og øvrige uddannelsesrelaterede ressourcer således spredes unødigt. Hertil skal ligeledes bemærkes, at det er en fordel, at man fysisk samler den specialviden, der er på de forskellige områder 1 sted, således at der herved kan opbygges stærke fagmiljøer.

I bestemmelsens stk. 2 er der dog foreslået en dispensationsmulighed. Se bemærkningerne hertil for uddybning.

Til nr. 2

Uddannelsen skal leve op til internationale standarder for kvalitet og kvalitetssikring, således at meritoverførsel, studenterudveksling og international anerkendelse kan opnås. For nuværende findes der ikke grønlandske regler, der sikrer dette. Naalakkersuisut skal dog stadig påse, at internationale standarder for kvalitet og kvalitetssikring overholdes. Eksempelvis skal reglerne for ECTS-point overholdes.

Til nr. 3

Den sidste betingelse for at kunne opnå en godkendelse er, at uddannelsen ud fra arbejdsmarkedspolitiske, økonomiske og samfundsmæssige hensyn skal findes nødvendig. Der skal således foretages en samlet vurdering af uddannelsens arbejdsmarkedspolitiske, økonomiske og samfundsmæssige værdi for Grønland. Bestemmelsen skal sikre, at der ikke oprettes uddannelser, som ikke eller kun i mindre grad har værdi for Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver en hjemmel til at dispensere fra kravet om, at en lignende uddannelse ikke må udbydes af andre uddannelsesinstitutioner i Grønland. Denne kan tænkes anvendt i tilfælde, hvor der er et stort behov for en bestemt profession eller et stort antal ansøgere med interesse for den pågældende uddannelse, og at der dermed er grobund for, at flere uddannelsesinstitutioner udbyder den samme uddannelse.

Til stk. 3

Det er foreslået indsat, at der skal være mulighed for at fastsætte vilkår for godkendelsen efter stk. 1. Eksempler på vilkår kunne være, at der efter en vis årrække skal evalueres på uddannelsen, at der inden for en bestemt årrække skal være opnået forskellige mål, herunder en bestemt gennemførelsesprocent eller lignende. Bestemmelsen hjemler således, at der kan udstedes en godkendelse af en uddannelse betinget af de fastsatte vilkår.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen åbner op for, at uddannelsesinstitutionerne kan udbyde enkelte fag eller fagspecifikke kurser fra de videregående uddannelser, der udbydes efter denne Inatsisartutlov. Dette gælder dog ikke i forhold til ph.d.-uddannelsen. Grunden til, at ph.d.-uddannelsen er undtaget fra bestemmelsen, er, at denne er opbygget markant anderledes end de andre uddannelser og primært består af forskning.

Kvaliteten af fagene eller de fagspecifikke kurser vil være godkendt, idet de kun kan tilbydes fra allerede eksisterende uddannelser, der er godkendt, jf. § 4.

Bestemmelsen tænkes blandt andet anvendt, hvor der for optag på en kandidatuddannelse er krav om, at den studerende har bestemte bachelorfag. Disse bachelorfag kan således udbydes.

Derudover kan bestemmelsen tænkes anvendt, så uddannelsesinstitutionerne kan udbyde enkeltfag fra en bacheloruddannelse til talentfulde elever i ungdomsuddannelser. Hidtil har der ikke været mulighed for at udmærke særligt talentfulde studerende. Med denne tilføjelse i lovgivningen vil det blive muligt at udbyde bachelorfag til eleverne på de gymnasiale uddannelser.

Yderligere kan bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor der er tomme pladser på en uddannelse. Uddannelsesinstitutionen kan vælge at udbyde disse fag til personer, der ikke er indskrevet på uddannelsen, men som ønsker at fordybe sig i enkelte fag eller kurser.

Til stk. 2

Denne bestemmelse giver uddannelsesinstitutionerne mulighed for at opkræve betaling for undervisningsafgiften for deltagelse i de i stk. 1, nævnte fag og fagspecifikke kurser.

Til § 6

Til stk. 1

Det foreslås, at uddannelsesinstitutionerne kan udbyde supplerende uddannelsesaktivitet til studerende, der er optaget på en videregående uddannelse. Uddannelsesinstitutionerne kan eksempelvis tilbyde ekstraundervisning i sprog, hvis det vurderes, at de studerende har brug for ekstraundervisning for at forøge den studerendes mulighed for at gennemføre uddannelsen. Det kan også tænkes, at der er behov for supplerende undervisning i et bestemt computersystem, skriveteknikker eller lignende.

Der er ikke tale om fag, der giver ECTS-point. Fagene kan heller ikke tilføjes på eksamensbeviset. Der vil udelukkende være tale om støtteundervisning, som skal forbedre den studerendes mulighed for at gennemføre uddannelsen.

Til § 7

Til stk. 1

Eksamensbeviser dokumenterer, at den studerende har gennemført og bestået de fag, som indgår i den godkendte uddannelse, og som giver ret til den pågældende uddannelsesbetegnelse, der fremgår af studieordningen. Det foreslås med bestemmelsen, at det skal være muligt at udbyde ekstra uddannelsesaktivitet til talentfulde studerende, der er optaget på en bachelor- eller kandidatuddannelse. Hermed åbnes op for muligheden for, at dette kan påføres eksamensbeviset. Med hjemlen til at udbyde ekstra uddannelsesaktivitet følger således, at resultaterne herfra kan påføres eksamensbeviset.

Hermed gives uddannelsesinstitutioner altså mulighed for at anerkende de dygtigste og mest motiverede studerende med en udmærkelse på eksamensbeviset. Hvorledes det påføres eksamensbeviset eller på anden vis anerkendes, er op til den enkelte uddannelsesinstitution at fastsætte. Det vil desuden være op til den enkelte uddannelsesinstitution at beslutte, hvornår der er tale om talentfulde studerende.

Til § 8

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at uddannelsesinstitutionerne kan indgå samarbejde med udenlandske uddannelsesinstitutioner om udbuddet af dele af en uddannelse. Med udenlandske institutioner menes også danske.

En sådan aftale kan indebære, at eksempelvis 1 semester, 1 år eller lignende skal tages på den udenlandske institution, der er lavet en aftale med.

Til § 9

Til stk. 1

Uddannelsesinstitutionerne skal have godkendt en videregående uddannelse af Naalakkersuisut, før de kan udbyde den, jf. § 4. Godkendelsen til at udbyde uddannelsen kan dog tilbagekaldes af Naalakkersuisut, såfremt et af de i bestemmelsen oplyste forhold foreligger. Typisk vil man i overvejelserne inddrage de under nr. 4 nævnte hensyn og foretage en samlet vurdering.

Til nr. 1

I tilfælde af, at der ikke længere er behov for, at en uddannelse udbydes, kan godkendelsen tilbagekaldes. Udviklingen i samfundet kan medføre, at der ikke længere er behov for en bestemt uddannelse, og det vurderes derfor, at der så skal være mulighed for at tilbagekalde godkendelsen.

Til nr. 2

Hvis uddannelsen ikke længere lever op til de til enhver tid gældende kvalitetskrav for den pågældende uddannelse, kan godkendelsen ligeledes tilbagekaldes. Her kan undervisernes kompetencer, krav om forskningsbaseret, regler efter § 18 om kvalitetssikring mv. nævnes.

Til nr. 3

Derudover skal antallet af ansøgere til uddannelsen eller antallet af studerende, der gennemfører uddannelsen stå mål med de ressourcer, der bliver anvendt til uddannelsen. Hermed skal forstås, at godkendelsen til at udbyde en bestemt uddannelse kan tilbagekaldes, hvis der ikke er nok, der søger til en bestemt uddannelse. Uddannelser skal således ikke udbydes for enhver pris. Desuden fastslår bestemmelsen også, at antallet af studerende, der gennemfører, ligeledes kan have indflydelse. På trods af, at der er mange, der søger optagelse på en uddannelse, er det ikke garanteret, at de alle gennemfører. Er gennemførelsesprocenten meget lav på en uddannelse, hvor der i forvejen er et lille ansøgerfelt, kan det være værd at kigge på, hvorvidt uddannelsen bør fortsætte.

Til nr. 4.

Den sidste mulighed for at tilbagekalde en godkendelse er ud fra arbejdsmarkedspolitiske, økonomiske og samfundsmæssige hensyn. Der skal således foretages en helhedsvurdering ud fra de førnævnte hensyn. Her kan der inddrages faktorer såsom, hvor vigtig uddannelsen er, og hvor stor efterspørgslen af uddannede med den pågældende uddannelse er.

Til § 10

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, at de videregående uddannelser, jf. §§ 11-16, er uddannelsesforløb på et fastsat antal ECTS-point. ECTS-systemet er et europæisk pointsystem, der er udviklet for at muliggøre sammenligning af uddannelser mellem lande. Det er skabt for at skabe

gennemsigthed og for at lette overførslen af merit fra en uddannelse til en anden. ECTS er således en talmæssig angivelse af den arbejdsbelastning, som gennemførelsen af et kursus, fag eller uddannelsesforløb er normeret til.

Til stk. 2

En heltidsstuderendes arbejdsbyrde i 1 studieår udgør 60 ECTS-point. Pointene er fastsat efter gældende regler for ECTS-point, jf. de almindelige bemærkninger. 60 ECTS-point svarer til arbejdsindsatsen for et helt studieår og udgør 1680 timer (28 timer per ECTS-point).

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen anfører, hvad der forstås ved en bacheloruddannelse.

En bacheloruddannelse skal som det første være forskningsbaseret. Hvad der forstås ved forskningsbaseret uddannelse har hyppigt været diskuteret, men en entydig definition findes ikke. I en rapport lavet af Danmarks Akkrediteringsinstitution er begrebet forsøgt beskrevet via nogle elementer, der skal være til stede, førend der kan blive tale om forskningsbaseret uddannelse. Uddannelserne kan være mere eller mindre forskningsbaserede, men ifølge rapporten skal følgende 5 elementer være til stede i uddannelserne i mindre eller større omfang:

1. Sammenhæng mellem forskningsområder og fagelementer.
2. Uddannelserne skal være tilrettelagt af aktive forskere.
3. De studerende skal i udstrakt grad undervises af aktive forskere.
4. Uddannelsen skal have tilknytning til et aktivt forskningsmiljø.
5. Forskningsmiljøet bag uddannelsen skal være af høj kvalitet.

Forskningsbaseret uddannelse skal således forstås ud fra de ovenstående beskrevne elementer, og bacheloruddannelserne skal alle i større eller mindre grad leve op til de 5 ovenfor anførte elementer. Der vil være forskel på graden af forskningsbasering på uddannelserne, idet bacheloruddannelser nu omfatter både de klassiske bacheloruddannelser og de tidligere såkaldte professionsrettede bachelorer, hvor der ikke var samme krav til forskningsbasering. Målet er dog, at alle videregående uddannelser på sigt gøres mere og mere forskningsbaserede. Kravene kan i nogen grad opfyldes ved, at der laves aftaler med andre forskningsinstitutioner om varetagelse af bestemte opgaver.

Det fremgår tillige af bestemmelsen, at uddannelsen skal være en heltidsuddannelse. Dvs. den udbydes, så den studerende tager 60 ECTS-point i løbet af 1 studieår, jf. § 10, stk. 2. At bacheloruddannelser udbydes som heltidsuddannelser er en videreførelse af gældende lovgivning, og begrundes med, at uddannelsen tages som en erhvervskompetencegivende uddannelse. De studerende forudsættes ikke at have erhvervskompetencer, før de starter på uddannelsen, hvorfor der ikke kan stilles krav om, at de studerende arbejder ved siden af.

Bacheloruddannelsen skal mindst have et omfang af 180 ECTS-point. En typisk bacheloruddannelse er 180 ECTS-point, hvilket også er tilfældet i Danmark og resten af det europæiske uddannelsessystem.

Idet det er foreslået, at der ikke længere skal skelnes mellem professionsrettede bachelorer og traditionelle bachelorer, nødvendiggør det, at bachelorer kan udbydes med et omfang, der er større end 180 ECTS-point, hvorfor det fremgår af bestemmelsen, at de *mindst* skal have et omfang af 180 ECTS-point. De, efter gældende lovgivning betegnede professionsrettede bachelorer, har typisk et større omfang af ECTS-point, da der også er praktikperioder i uddannelsesforløbet.

For uddybning af begrundelsen for ikke længere at anvende begrebet professionsrettet bacheloruddannelse henvises til de almindelige bemærkninger.

Selvstændigt afrundet uddannelsesforløb vil sige, at uddannelsen ikke forudsætter, at den studerende fortsætter på en overbygning. Dette skal ses i sammenhæng med, hvad der fremgår af bestemmelsens stk. 2, nr. 3, hvoraf det fremgår, at bacheloruddannelsen skal give den studerende grundlag for udøvelse af erhvervsfunktioner. Uddannelsen skal altså kunne tages som et selvstændigt forløb, hvorved den studerende opnår erhvervskompetencer. Dette vil især gøre sig gældende i forhold til de uddannelser, som tidligere blev betegnet som professionsrettede bacheloruddannelser. Disse vil stadig have et mere professionsrettet sigte.

Bacheloruddannelser indplaceres på niveau 6 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring.

Til stk. 2

Af denne bestemmelse fremgår det, hvad formålet med en bacheloruddannelse er.

Til nr. 1 og nr. 2

Først og fremmest skal uddannelsen indføre den studerende i et eller flere fagområders videnskabelige discipliner, herunder fagområdet eller fagområdernes teori og metode, sådan at den studerende opnår en bred faglig viden og kunnen. Herved forstås, at den studerende skal opnå en basal grundviden inden for fagområdet. De uddannelser, der tidligere blev benævnt professionsrettede bachelorer, vil typisk have et mindre omfang af teoretisk indhold end de klassiske bacheloruddannelser. Derimod vil der være mere praktisk indhold i undervisningen bl.a. i form af praktik.

Derudover skal bacheloruddannelsen give den studerende den faglige viden og de teoretiske og metodiske kvalifikationer og kompetencer, sådan at den studerende bliver i stand til selvstændigt at identificere, formulere og løse komplekse problemstillinger inden for fagområdet eller fagområdernes relevante bestanddele. Den studerende skal således ikke lære alt inden for faget, men skal tillæres sådanne kompetencer, at den studerende kan identificere, formulere og løse problemstillinger på baggrund af den erfaring, der oparbejdes.

Til nr. 3

Bacheloruddannelser skal give den studerende grundlag for udøvelse af erhvervsfunktioner og kvalificere sig til optagelse på en kandidatuddannelse. Med dette menes, at den studerende skal opnå sådanne kvalifikationer, at den studerende kan søge arbejde på baggrund af uddannelsen. Uddannelsen skal dog også give mulighed for, at den studerende kan søge videre på en kandidatuddannelse. Hermed er det ikke fastslået, at der i Grønland skal kunne tages en kandidatuddannelse inden for alle de fagområder, hvor der udbydes bacheloruddannelser.

Til § 12

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, hvad der forstås ved en kandidatuddannelse.

En kandidatuddannelse er en forskningsbaseret heltidsuddannelse på 120 ECTS-point. Pointangivelsen følger, hvad der er typisk for kandidatuddannelser.

Hvad der forstås ved forskningsbaseret, henvises der til bemærkningerne til § 11. En kandidatuddannelse tilrettelægges desuden som en heltidsuddannelse, dvs. den studerende skal have 60 ECTS-point i løbet af 1 studieår, jf. § 10, stk. 2. Kandidatuddannelserne udbydes ligesom bacheloruddannelserne som heltidsuddannelser. Kandidatuddannelser tages typisk i umiddelbart forlængelse af en bacheloruddannelse. For en uddybning af begrundelsen for, hvorfor kandidatuddannelser udbydes som heltidsuddannelser, henvises til bemærkningerne til § 11.

Kandidatuddannelserne skal ligesom bacheloruddannelserne være tilrettelagt som selvstændige, afrundede uddannelsesforløb.

I Kvalifikationsrammen for Livslang Læring er kandidatuddannelser indplaceret på niveau 7.

Til stk. 2

Bestemmelsen beskriver, hvad formålet med en kandidatuddannelse er.

Kandidatuddannelsen er en overbygning på bacheloruddannelsen, og den skal derfor bidrage til at udbygge den viden og de kvalifikationer, som de studerende har tilegnet sig gennem bacheloruddannelsen.

Herudover skal kandidatuddannelsen medvirke til, at den studerende skal kunne tage ansvar for egen faglig udvikling og specialisering. Der skal ske fordybning i fagområdet, og den studerende skal trænes i videnskabeligt materiale, herunder indføres i formidling af forskningsbaseret viden.

Kandidatuddannelser skal desuden kvalificere den studerende til videreuddannelse. Videreuddannelse kan eksempelvis være en ph.d.-uddannelse.

Til § 13

Til stk. 1

En ph.d.-uddannelse er en forskeruddannelse, der kræver, at den studerende tilegner sig viden på højeste internationale niveau inden for forskningsområdet. Den skal omfatte 180 ECTS-point, hvilket er en videreførelse af gældende lovgivning.

Det er ikke et krav, at uddannelsen gennemføres som et heltidsstudium, idet nogle vælger at tage uddannelsen sideløbende med et arbejde.

Ph.d.-uddannelsen indplaceres på niveau 8 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring og er dermed det højeste niveau, der kan opnås ifølge kvalifikationsrammen.

Til § 14

Til stk. 1

Erhvervsakademiuddannelser er uddannelser, hvor der typisk veksles mellem teori og praksis. De tilrettelægges, så de har et omfang af 120-180 ECTS-point. Der stilles, ligesom ved diplomuddannelser, ikke krav om, at undervisningen skal være forskningsbaseret. Dette skyldes, at uddannelserne er såvel teoretisk som praktisk orienteret.

Der stilles krav om, at uddannelsen skal være tilrettelagt som et selvstændigt, afrundet uddannelsesforløb, hvilket vil sige, at uddannelsen i sig selv skal give erhvervskompetencer.

Denne type af uddannelse indplaceres på niveau 5 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring.

Til stk. 2.

Erhvervsakademiuddannelsen kan udbydes som en deltidsuddannelse, hvor den udbydes som en rent teoretisk uddannelse, hvor omfanget kun er 60 ECTS-point. Her stilles der dog krav om, at den studerende har mindst 2 års relevant erhvervs erfaring. Erhvervs erfaringen træder således i disse tilfælde i stedet for praktikperioderne. Det er op til uddannelsesinstitutionen at beslutte, hvad der kan anses for at være relevant erhvervs erfaring.

Til § 15

Til stk. 1

En diplomuddannelse er en erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret videregående uddannelse, som omfatter 60 ECTS-point. Kravet om 60 ECTS-point er en videreførelse af gældende lovgivning.

Der er ikke krav om, at uddannelsen skal være forskningsbaseret, men derimod fremgår det, at den skal være erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret. På sigt er der dog forventning om, at også denne type uddannelse bliver forskningsbaseret, idet der er planer om at skærpe uddannelseskravene til undervisere, så størstedelen af disse på sigt har forskningsbaggrund.

Uddannelsen kan udbydes som heltidstidsuddannelse og som deltidsuddannelse, men vil typisk blive udbudt som deltid. Dette skyldes ligesom ved masteruddannelsen, at der stilles krav om erhvervs erfaring. Uddannelsen henvender sig derfor primært til personer, der allerede er på arbejdsmarkedet.

Diplomuddannelser indplaceres på samme niveau i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring som bacheloruddannelsen, dvs. på niveau 6.

Til § 16

Til stk. 1

En masteruddannelse er en forskningsbaseret uddannelse. Der henvises til bemærkningerne til § 11 vedrørende bacheloruddannelse for en beskrivelse af, hvad der forstås ved forskningsbaseret. En masteruddannelse omfatter 60 ECTS-point. Ifølge gældende lovgivning skal en masteruddannelse være mellem 60-90 ECTS-point. Det foreslåede, med et omfang af 60 ECTS-point, er i overensstemmelse med, hvad der for nuværende udbydes på Ilisimatusarfik, hvorfor dette er valgt i forslaget.

Uddannelsen skal være tilrettelagt som et selvstændigt afrundet forløb.

En masteruddannelse kan udbydes som heltidstidsuddannelse og som deltidsuddannelse, men vil typisk blive udbudt som deltid. Dette skyldes, at der stilles krav om erhvervs erfaring. Uddannelsen henvender sig derfor primært til personer, der allerede er på arbejdsmarkedet.

Masteruddannelsen gennemføres på et niveau, der svarer til en kandidatuddannelse, dvs. den indplaceres på niveau 7 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring.

Til stk. 2

Formålet med en masteruddannelse er at give studerende med praktisk erhvervs erfaring og en forudgående uddannelsesbaggrund en videregående uddannelse inden for et specialiseret område eller et bredere perspektiv på et fagligt eller flerfagligt område. En masteruddannelse er, jf. ovenfor, på samme niveau som en kandidatuddannelse, men adskiller sig fra kandidatud-

dannelsen ved primært at henvende sig til personer, der allerede har erhvervs erfaring. Der er et krav om, at den studerende som minimum skal have 2 års erhvervs erfaring, jf. § 30.

Til § 17

Til stk. 1

For alle videregående uddannelser skal der fastsættes en studieordning, dog med undtagelse af ph.d.-uddannelsen, da opbygningen af ph.d.-uddannelsesforløb kan være meget varierende alt efter, hvilket fagområde der forskes indenfor.

Naalakkersuisut skal godkende alle studieordninger. Efterfølgende væsentlige ændringer i studieordningen skal tillige godkendes af Naalakkersuisut. Dette er for at sikre, at uddannelserne til stadighed lever op til de krav, der stilles til den pågældende uddannelse og for at sikre, at formalia er overholdt. Med væsentlige ændringer skal forstås, at mindre ændringer af rent formel karakter ikke behøver godkendelse hos Naalakkersuisut. Væsentlige ændringer kan eksempelvis være ændring af adgangskrav, ændring af uddannelsens opbygning, ændring af regler om uddannelsesophold i udlandet og generelt ændringer, der får betydning for den enkelte studerende. I vurderingen af, om en ændring er væsentlig, vil det spille en rolle, hvorvidt ændringen er begunstigende for den studerende.

Til stk. 2

Af denne bestemmelse fremgår det, at studieordningerne skal tilpasses de enkelte uddannelser. Der er således ikke en endegyldig fortegnelse over, hvad en studieordning skal indeholde. Der vil være dele, hvor det ikke giver mening, at det skal være indeholdt i alle de videregående uddannelsers studieordninger. Eksempelvis er det ikke alle uddannelser, der har praktikforløb eller udlandsophold som en del af uddannelsen, hvorfor dette selvfølgelig ikke skal fremgå af studieordningen. De i nr. 1 -11 oplyste informationer er således ikke en udtømmende liste over informationer, der skal fremgå.

Til nr. 1

Først og fremmest skal uddannelsens betegnelse fremgå af studieordningen på grønlandsk, dansk og engelsk. Af studieordningen skal det således fremgå, hvilken titel, man efter gennemførelse af uddannelsen, får ret til at betegne sig med. Et eksempel kan være Bachelor i Erhvervsøkonomi (HA), som på engelsk vil give ret til betegnelsen Bachelor of Science (B.Sc.) in Economics and Business Administration.

Til nr. 2

Uddannelsens normering angivet i ECTS skal ligeledes fremgå. Her henvises der til lovforslagets § 10, hvoraf det fremgår, hvor mange ECTS-point en heltidsstuderendes arbejdsbyrde på 1 studieår omfatter.

Til nr. 3

Adgangskravene for den enkelte uddannelse skal fremgå af studieordningen i overensstemmelse med reglerne i §§ 21-30. Desuden skal adgangskravene varsles med mindst 2 år, før de får virkning, jf. § 31. Det skal ligeledes beskrives, hvilke prioriteringsregler der er, såfremt der er flere ansøgere til uddannelsen, end der er kapacitet til at optage, jf. § 33. Uddannelsens ansøgningsfrist, jf. § 19, stk. 1 og 2, skal tillige fremgå af studieordningen.

Til nr. 4

Derudover skal uddannelsens faglige profil fremgå af studieordningen. Herunder skal uddannelsens formål, uddannelsens fag og uddannelsens mål for læringsudbytte beskrives.

Til nr. 5

Endvidere skal der være regler om moduler, fagelementer og valgfag. Alt efter uddannelsens opbygning, om det er i moduler, semestre, fag el. lign., skal disse beskrives. Beskrivelsen skal omfatte læringsudbytte i form af viden, færdigheder og kompetencer. Hertil skal omfanget angivet i ECTS-point af modulet, faget el. lign. angives, og de forskellige undervisnings- og arbejdsformer, faget vil omfatte. Herunder skal skriftlige projekter eller opgaver fremgå. Ydermere skal det fremgå, hvilke forudsætninger der er for deltagelse i det pågældende modul, fag el. lign. Det skal således fremgå, hvorvidt et andet fag skal være bestået, førend dette modul eller fag kan følges. Der kan også fastsættes regler for møde- eller deltageligt.

Til nr. 6

Studieordningen skal tillige indeholde regler om skriftlige opgaver, herunder bachelorprojektet og specialet. Herunder skal det fremgå, hvorvidt opgaverne skal udarbejdes individuelt eller i grupper, omfanget angivet i ECTS-point mv.

Til nr. 7

Eksaminerne for hvert fag skal beskrives, herunder om de er mundtlige eller skriftlige, om der gives karakter eller de er bestået/ikke bestået, hvilke hjælpemidler der må anvendes, hvorledes tilmelding sker osv.

Til nr. 8

Er der obligatoriske praktikperioder i uddannelsen, skal disse ligeledes fremgå af studieordningen. Omfanget angivet i ECTS, eksamensformen mv. skal beskrives.

Til nr. 9

Desuden skal det fremgå af studieordningen, hvis der er obligatoriske uddannelsesophold i løbet af uddannelsen. For alle bacheloruddannelserne vil dette være tilfældet, jf. § 36.

Til nr. 10

Det skal tillige beskrives, hvornår den studerende senest skal have afsluttet uddannelsen efter at være påbegyndt denne. Dette skal sikre, at de studerende ikke bliver uforholdsmæssigt forsinkede i forløbet. Samtidig vil det være en forudsætning for at kunne udmelde de studerende

fra uddannelsen, hvilket der også skal fremgå regler om. Det skal desuden fremgå heraf, hvis der er dispensationsmuligheder, eksempelvis hvis den studerende bliver forsinket på grund af sygdom, studenterpolitisk arbejde el. lign.

Til nr. 11

Der kan desuden fremgå regler om merit i studieordningerne. Merit betyder, at fag, der tidligere er bestået, erstatter dele af en uddannelse.

Til stk. 3

Det fastsættes i bestemmelsen, at studieordninger træder i kraft ved et studieårs begyndelse. For at studerende er oplyst om indholdet i en uddannelse, skal den studieordning, som skal gælde for deres studieforb, være tilgængelig på uddannelsesinstitutionens hjemmeside inden ansøgningsfristens udløb, jf. § 19, stk. 1 og 2.

Til stk. 4

Denne bestemmelse fastslår, at studerende, der er startet på en uddannelse, følger den studieordning, der var gældende på tidspunktet for uddannelsens start. Desuden skal ansøgere, jf. stk. 3, have mulighed for at orientere sig om studieordningens indhold, inden de søger ind på uddannelsen.

Under uddannelsesforløbet kan den studerende ikke pålægges at flytte over på en ny studieordning i tilfælde af, at studieordningen for uddannelsen ændres. Den studerende må kunne indrette sig efter, hvad der var gældende på tidspunktet for optagelse. Det kan dog aftales mellem den studerende og uddannelsesinstitutionen, at den studerende overgår til ny studieordning for det resterende uddannelsesforløb, hvis dette er praktisk muligt.

Studerende, der er meldt ud af studiet i en periode, holder orlov eller på anden måde er væk fra studiet i en længere periode, kan ikke kræve at blive optaget på den gamle studieordning, hvis der i mellemtiden er sket ændringer og dermed trådt en ny i kraft.

Til stk. 5

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte yderligere regler om studieordningen. Der kan opstå behov for, at der stilles krav om yderligere informationer i studieordningerne, hvilket med fordel kan reguleres i en administrativ forskrift.

Reglerne kan desuden omhandle eksamen og censorer. Regler om eksamen vil blandt andet kunne omfatte regler om tilmelding, selve afholdelsen, anvendelse af hjælpemidler, bedømmelse, affattelse af eksamensbeviser m.v. Reglerne om censorer kan omhandle beskikkelse, censorernes virke, klage, indberetning, dispensation m.v.

Reglerne om maksimal uddannelsestid vil blandt andet kunne handle om studiefremdrift, krav til antallet af årlige ECTS-point og dispensationsmuligheder eksempelvis grundet barselsorlov, sygdom, studenterpolitisk arbejde eller lign.

Til § 18

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, at de enkelte videregående uddannelser skal kvalitetssikres i henhold til internationale standarder. Det fremgår ikke af bestemmelsen, hvordan de skal kvalitetssikres, hvilket forventes fastsat i en administrativ forskrift, jf. bestemmelsens stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte regler om kvalitetssikring. Stigende internationalisering nødvendiggør, at Grønland i lighed med andre lande indfører kvalitetsprocedurer for videregående uddannelser, som lever op til internationale standarder. Det er besluttet at arbejde hen imod den europæiske certificering ESG-2015 (European Standards and Guidelines, version 2015), der er udsprunget af Bologna-processen, som er en proces, hvor de europæiske uddannelser konvergerer mod samme standarder. Vejen frem til en fuld europæisk godkendelse kan forventes at tage ca. et årti, da hele systemet til kvalitetssikring først skal etableres, og uddannelsesinstitutionerne skal gennem flere periodiske evalueringer, før systemet er helt indarbejdet og klar til national godkendelse af ENQA-institutionen (European Association for Quality Assurance in Higher Education). Der vil derfor på sigt blive fastsat regler, så de grønlandske uddannelsesinstitutioner og uddannelser lever op til disse krav.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at ansøgningsfristen for optagelse på en videregående uddannelse med start i august eller september er den 1. marts. De fleste videregående uddannelser starter på dette tidspunkt. Fristen er fastsat for at sikre en ensartethed for alle videregående uddannelser. Dette er både af hensyn til uddannelsesinstitutionerne, men også af hensyn til de studerende, så der ikke er tvivl om, hvornår fristen er. En lovfastsat frist er også ønsket, idet der så kan etableres et samordnet ansøgningssystem.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver uddannelsesinstitutionerne mulighed for at optage studerende på et andet tidspunkt, hvis der er studiestart i forårssemestret. Forårssemestret vil have studiestart i januar eller februar. Det vil i disse tilfælde være op til den enkelte uddannelsesinstitution at fastsætte regler for ansøgnings- og optagelsesproceduren. Reglerne skal offentliggøres på uddannelsesinstitutionens hjemmeside. Offentliggørelse af fristerne og proceduren skal sikre, at den studerende tidsmæssigt har mulighed for at indrette sig herefter.

Til stk. 3

Ansøgningsfristen skal ifølge bestemmelsen fremgå såvel af studieordningen for den enkelte uddannelse som uddannelsesinstitutionens hjemmeside, og dette gælder uanset om fristen er fastsat til den 1. marts, jf. stk. 1, eller på et andet tidspunkt jf. stk. 2. Dette skal ske af hensyn til ansøgerne.

Er ansøgningsfristen efter stk. 2 ikke tydeligt offentliggjort, kan uddannelsesinstitutionerne ikke lægge dette til last for ansøgere, der ikke søger til rette tid. Dette modificeres i forhold til ansøgere efter stk. 1, idet denne frist er udgangspunktet for majoriteten af videregående uddannelser og fordi den er fastsat ved lov, jf. stk. 1. Dette betyder, at uddannelsesinstitutioner kan vælge ikke at behandle en ansøgning efter stk. 1, hvis den ikke er kommet frem til tiden, selvom der ikke har fremgået en frist af hjemmesiden eller studieordningen.

Til stk. 4

I tilfælde af at en ansøgning kommer frem til uddannelsesinstitutionen efter ansøgningsfristen, kan uddannelsesinstitutionen, hvis særlige forhold taler herfor, vælge at behandle ansøgningen alligevel. Der skal foreligge undskyldelige omstændigheder, eksempelvis dokumenteret sygdom eller lignende.

Til § 20

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut bestemmer, hvordan ansøgninger skal indgives. Naalakkersuisut kan således bestemme, hvorvidt ansøgning skal sendes elektronisk, pr. brevpost eller på en anden måde.

Til stk. 2

Naalakkersuisut skal anvise og offentliggøre procedurer, formkrav og tekniske løsninger for indgivelse af ansøgninger. Det skal offentliggøres på relevante hjemmesider for uddannelsesvejledning. Dette vil blandt andet være sullissivik.gl og sunngu.gl.

Til stk. 3

Der skal vedhæftes dokumentation for adgangsgrundlaget, herunder eksamensbevis, dokumentation for erhvervs erfaring el. lign., når ansøgningen sendes. For ansøgere, der på ansøgningstidspunktet ikke har den nødvendige dokumentation, eksempelvis fordi den pågældende ikke har færdiggjort den adgangsgivende uddannelse, skal dokumentation for dette eftersendes. Uddannelsesinstitutionerne fastsætter en frist for dette. Ofte vil dette problem opstå, når ansøgere til en bacheloruddannelse kommer direkte fra gymnasiet. Den 1. marts vil ansøgeren ikke have et eksamensbevis, idet den gymnasiale uddannelse ikke er gennemført på dette tidspunkt. Ansøgeren skal derfor eftersende eksamensbeviset, så snart det foreligger eller inden for den frist, uddannelsesinstitutionen har fastsat.

Til stk. 4

Når ansøgeren medsender et eksamensbevis, der er affattet på et sprog, der ikke er nævnt i bestemmelsen, skal denne være vedlagt en oversættelse til et af de i bestemmelsen anførte sprog. Uddannelsesinstitutionen kan fastsætte regler om det.

Til stk. 5

Det er foreslået, at Naalakkersuisut skal have bemyndigelse til at fastsætte regler om ansøgning, herunder om at ansøgning og øvrig kommunikation om optagelse skal ske helt eller delvist digitalt mv. I nogle dele af Grønland er der stadig udfordringer med internetforbindelsen, hvorfor der ikke for nuværende er krav om, at ansøgning skal sendes elektronisk. Udviklingen peger dog mod, at dette kan ske inden for en nær fremtid, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om en bestemt digital løsning.

Til § 21

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, hvad der forudsættes for at blive optaget på en bacheloruddannelse. Det forudsætter en gymnasial uddannelse, herunder et særligt tilrettelagt gymnasialt uddannelsesforløb, opfyldelse af specifikke adgangskrav samt opfyldelse af eventuelle karakterkrav.

Ved en gymnasial uddannelse forstås en 3-årig gymnasial eksamen, en 2-årig gymnasial eksamen, enkeltfag der sammenstykket til en hel gymnasial eksamen, internationale gymnasiale eksaminer (IB, UWC el. lign.) og andre gymnasiale eksaminer eller studieforberedende uddannelser på samme niveau.

Gymnasial uddannelse er indplaceret på niveau 4 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring.

Til stk. 2

Adgang til en bacheloruddannelse kan endvidere forudsætte, at ansøgeren består en adgangsprøve. Reglerne for udformningen af adgangsprøven fastsættes af uddannelsesinstitutionen. Som eksempel herpå kan nævnes optagelsesprøven til journaliststudiet, hvor ansøgerne bliver indkaldt til en optagelsesprøve efter ansøgningsfristens udløb.

Til § 22

Til stk. 1

Specifikke adgangskrav er bestemte gymnasiale fag på et bestemt niveau. På gymnasiale uddannelser inddeles fagene i henholdsvis A-, B-, og C-niveau, jf. gældende lovgivning om gymnasiale uddannelser.

Til stk. 2

Når der stilles krav om et bestemt fag på et bestemt niveau, skal ansøgeren som minimum have bestået faget eller bestået faget på et højere niveau. Bestågrænsen er karakteren E i Greenlandic Grading System (GGs-skalaen), som fremgår af hjemmestyrets bekendtgørelse om karakterskala og anden bedømmelse.

Indgår der i faget flere karakterer, skal det vægtede gennemsnit være bestået. Har ansøgeren således både fået en mundtlig karakter, skriftlig karakter samt en eller flere eksamenskarakterer, skal gennemsnittet af disse karakterer være bestået. Afslutningsvis fastslås det, at kravet ikke kan opfyldes ved oprunding.

Til § 23

Til stk. 1

Ved karakterkrav forstås, at den adgangsgivende eksamen er gennemført med et bestemt gennemsnit, eller at bestemte fag er bestået med en mindstekarakter. Eksamensbeviset for den adgangsgivende eksamen vil være påført et gennemsnit, der tages udgangspunkt i.

Såfremt der er krav om, at et bestemt fag på et bestemt niveau, er bestået med en minimumskarakter, skal der ligesom efter § 22, stk. 2, tages udgangspunkt i det vægtede gennemsnit af alle de karakterer, den pågældende ansøger har fået i dette fag, herunder mundtlige, skriftlige og eksamenskarakterer. Kravet kan ligeledes ikke opfyldes ved oprunding.

Til § 24

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, at de specifikke adgangskrav og karakterkravene fastsættes af den uddannelsesinstitution, der udbyder uddannelsen.

Til stk. 2

Det foreslås med bestemmelsen, at uddannelsesinstitutionen kan beslutte, at resultatet af en prøve, der er særligt tilrettelagt af uddannelsesinstitutionen, og som dokumenterer tilsvarende kvalifikationer, kan sidestilles med opfyldelse af karakterkravet for ansøgere, der ikke opfylder dette. På denne måde kan der ske optag af ansøgere, der ikke opfylder karakterkravene, men som alligevel på en anden baggrund anses for at være egnede til optag på den pågældende uddannelse. Inden for nogle fagområder kan realkompetencer med fordel dokumenteres på et andet grundlag end ved, at den pågældende har opnået et bestemt karaktergennemsnit.

Til stk. 3

I forlængelse af stk. 2, er det foreslået, at uddannelsesinstitutionerne kan dispensere fra karakterkravene, hvis der foreligger særlige forhold. Herunder kan der lægges vægt på andre kom-

petencer, herunder personlige kompetencer, erfaring fra andre uddannelser eller tidligere jobs mv.

Til § 25

Til stk. 1

Med denne bestemmelse er der foreslået en generel dispensationsbestemmelse i forhold til de i § 21 nævnte adgangskrav. Et andet grundlag kan eksempelvis være en erhvervsuddannelse. Det centrale er, at kvalifikationerne kan sidestilles med de krav, der stilles efter § 21. Desuden skal uddannelsesinstitutionen skønne, at ansøgeren vil kunne gennemføre uddannelsen.

Til stk. 2

Såfremt en ansøger optages på uddannelsen på baggrund af kvalifikationer som nævnt i stk. 1, kan uddannelsesinstitutionen stille krav om, at ansøgeren skal bestå supplerende prøver. Disse prøver kan således indgå i vurderingen af, hvorvidt uddannelsesinstitutionen skønner, at den studerende vil kunne gennemføre uddannelsen.

Til § 26

Af bestemmelsen fremgår det, hvad adgangskravet for at blive optaget på en kandidatuddannelse er.

Til stk. 1

Adgang forudsætter en relevant bacheloruddannelse eller en anden relevant grønlandsk eller udenlandsk uddannelse på samme niveau. Idet der ikke længere skelnes mellem professionsrettede bachelorer og klassiske bacheloruddannelser, jf. de almindelige bemærkninger, vil en af de tidligere benævnte professionsrettede bacheloruddannelser ligeledes kunne give adgang, såfremt den er relevant.

Det primære er, at den adgangsgivende uddannelse er på niveau med en bachelor (niveau 6 i kvalifikationsrammen), og at den er relevant for den ansøgte kandidatuddannelse.

Til stk. 2

Uddannelsesinstitutionen fastsætter adgangskravene til de enkelte kandidatuddannelser. Uddannelsesinstitutionen kan således selv bestemme, hvilke bacheloruddannelser mv., der skal være adgangsgivende.

Til stk. 3

Det foreslås, at der skal være mulighed for at fravige kravet om en specifik bacheloruddannelse, hvis uddannelsesinstitutionerne vurderer, at et andet grundlag lever op til forudsætningerne for at gennemføre kandidatuddannelsen. Ansøgeren skal således have faglige kvalifikationer, der kan sidestilles med en bacheloruddannelse.

Uddannelsesinstitutionen kan desuden bestemme, at ansøgeren senest inden studiestarten skal bestå supplerende prøver eller gennemføre supplerende fag. Der kan være bestemte fag eller prøver, som uddannelsesinstitutionerne finder nødvendige for at gennemføre kandidatuddannelsen. Uddannelsesinstitutionerne kan i så fald stille krav om, at ansøgerne supplerer med disse fag eller prøver inden studiestart.

Til § 27

Til stk. 1

For at tage en ph.d.-uddannelse er der krav om, at ansøgeren har en uddannelse, der er på niveau med en kandidatuddannelse. Dvs. en masteruddannelse ligeledes kan være adgangsgivende til at tage en ph.d.-uddannelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at en ph.d.-studerende allerede mens den pågældende er i gang med en kandidatuddannelse, kan påbegynde ph.d.-uddannelsen. Hverken kandidatuddannelsen eller ph.d.-uddannelsen må dog miste omfang eller niveau. Bestemmelsen fastslår således, at der kan overlappes, dog med den forudsætning, at der ikke sker nogen forringelse af nogen af uddannelserne.

Til stk. 3

Det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at afgøre, hvem den optager som ph.d.-studerende. Det skal desuden fremgå af uddannelsesinstitutionens hjemmeside, hvilke kriterier uddannelsesinstitutionen lægger vægt på i udvælgelsen af ph.d.-studerende.

Til § 28

Til stk. 1

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at adgang til en erhvervsakademiuddannelse forudsætter en gymnasial uddannelse, herunder et særligt tilrettelagt gymnasialt uddannelsesforløb eller en relevant erhvervsuddannelse, jf. Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet.

Ved en gymnasial uddannelse forstås en 3-årig gymnasial eksamen, en 2-årig gymnasial eksamen, enkeltfag der sammenstykket til en hel gymnasial eksamen, internationale gymnasiale eksaminer (IB, UWC el. lign.) og andre gymnasiale eksaminer eller studieforberedende uddannelser på samme niveau. Gymnasial eksamen er indplaceret på niveau 4 i Kvalifikationsrammen for Livslang Læring.

Ved en erhvervsuddannelse forstås en uddannelse, der i henhold til uddannelsesplanen for den pågældende uddannelse giver erhvervskompetence på faglært niveau, og som almindeligvis

varer mere end 2 år. Dertil stilles der krav om, at erhvervsuddannelsen skal være relevant. Erhvervsuddannelsen skal således være inden for det område, som erhvervsakademiuddannelsen omhandler.

Desuden kan uddannelsesinstitutionen stille krav om, at der er indgået en lærlingekontrakt, uddannelsesaftale eller praktikaftale med en virksomhed. Erhvervsakademiuddannelser veksler mellem teori og praksis, og for at undgå at ansøgere starter på skolen med risiko for ikke at kunne fortsætte grundet manglende praktiksted el. lign., er det fundet hensigtsmæssigt, at uddannelsesinstitutionerne før optag kan stille krav om, at der er indgået en aftale.

Til stk. 2

Uddannelsesinstitutionerne kan efter denne bestemmelse optage ansøgere på et andet grundlag, end hvad der fremgår af bestemmelsens stk. 1. Uddannelsesinstitutionerne kan ud fra en konkret vurdering bestemme at optage en ansøger, hvis det skønnes, at den pågældende har kvalifikationerne til at gennemføre uddannelsen. I forbindelse med vurderingen kan uddannelsesinstitutionen bede ansøgeren om at gennemføre tests eller individuelle samtaler. Den vil også kunne stille krav om, at ansøgerne skal skrive en motiveret ansøgning. En motiveret ansøgning er en personlig redegørelse, hvor ansøgeren blandt andet beskriver sin motivation for at begynde på uddannelsen, altså hvorfor ansøgeren har valgt uddannelsen, og hvad ansøgeren vil med den. Der kan desuden redegøres for ansøgerens personlige og faglige egenskaber samt jobberfaring, som er relevant i forhold til uddannelsen.

Til § 29

Til stk. 1

Til optag på en diplomuddannelse stilles der krav om, at ansøgeren har en relevant adgangsgivende uddannelse, der mindst er på niveau med en erhvervsakademiuddannelse, og opfylder eventuelle særlige adgangskrav, der måtte være fastsat for diplomuddannelsen. Ansøgere skal således som minimum have gennemført en uddannelse, der er indplaceret på niveau 5 i kvalifikationsrammen. Særlige adgangskrav kan være bestemte fag, en minimumskaraktter i et bestemt fag eller lignende.

Til stk. 2

Der stilles desuden krav om, at ansøgeren skal have mindst 2 års relevant erhvervs erfaring, som er opnået efter, at ansøgeren har gennemført den adgangsgivende eksamen. Det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at vurdere, hvad der findes relevant.

Til § 30

Til stk. 1

For at blive optaget på en masteruddannelse stilles der krav om, at ansøgeren som minimum har gennemført en relevant bacheloruddannelse, diplomuddannelse eller en udenlandsk ud-

dannelse på samme niveau. At ansøgeren *mindst* skal have en bacheloruddannelse eller lignende uddannelse på samme niveau, skyldes, at ansøgere, der har en kandidatuddannelse, ligeledes vil kunne søge ind på en masteruddannelse.

De professionsrettede bachelorer, som ifølge forslaget ikke længere skal benævnes således, vil ligeledes give adgang til masteruddannelser. Det afgørende er, at den er på samme niveau som en bacheloruddannelse, og at den er relevant, dvs. inden for det pågældende fagområde, eller at den på anden vis findes relevant.

Til stk. 2

Der stilles tillige krav om, at ansøgere skal have mindst 2 års relevant erhvervs erfaring efter at have gennemført den adgangsgivende eksamen. Det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at vurdere, hvad der er relevant.

Til stk. 3

Af denne bestemmelse fremgår det, at uddannelsesinstitutionerne kan optage ansøgere, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, men som alligevel vurderes at have uddannelsesmæssige forudsætninger, der kan sidestilles hermed. I disse tilfælde kan uddannelsesinstitutionen stille krav om, at der aflægges supplerende prøver, som kan indgå i den samlede vurdering.

Til § 31

Til stk. 1

For at ansøgere kan indrette deres adgangsgivende uddannelse efter de krav, der stilles til en ønsket uddannelse, er det vigtigt, at skærpelse af adgangskrav varsles. Der stilles derfor krav om, at skærper skal varsles mindst 2 år før, de får virkning. Der kan tænkes tilfælde, hvor der til optag på en bacheloruddannelse er krav om specifikke gymnasiale fag på et bestemt niveau. For at ansøgeren skal have mulighed for at vælge disse, skal kravene altså varsles.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at varslingen skal ske på den pågældende uddannelsesinstitutions hjemmeside.

Til § 32

Til stk. 1

Ifølge den foreslåede bestemmelse, bestemmer uddannelsesinstitutionerne selv inden for de givne økonomiske rammer, hvor mange studerende de vil optage på en uddannelse. Dette skal dog ses i sammenhæng med stk. 2 og 5, jf. lige nedenfor. Desuden skal bestemmelsen ses i sammenhæng med § 9, nr. 3, hvorefter Naalakkersuisut kan tilbagekalde en godkendelse til at udbyde en bestemt uddannelse, såfremt antallet af ansøgere til uddannelsen eller antallet af studerende, der gennemfører, ikke længere står mål med de ressourcer, der bliver anvendt til

uddannelsen. Mener Naalakkersuisut således, at der ikke er nok ansøgere til en bestemt uddannelse, eller at der ikke er nok, der gennemfører uddannelsen, kan Naalakkersuisut tilbagekalde godkendelsen. Naalakkersuisut kan således tilbagekalde godkendelsen på trods af, at den pågældende uddannelsesinstitution mener, at antallet af ansøgere er højt nok, eller at uddannelsesinstitutionen mener, at der er nok, der gennemfører uddannelsen.

Det fremgår desuden af bestemmelsen, at studerende, der er optaget på en anden fuldtidsuddannelse, ikke kan optages. Studerende kan således kun være indskrevet på 1 fuldtidsuddannelse ad gangen. Der kan dog foreligge helt særlige forhold, som kan fravige dette udgangspunkt. Desuden fraviges dette udgangspunkt i § 27, stk. 2, hvoraf det følger, at en studerende kan påbegynde en ph.d.-uddannelse allerede imens, den pågældende er i gang med en kandidatuddannelse.

Til stk. 2

Det præciseres i bestemmelsen, at ved fastlæggelsen af optagelseskapaciteten, jf. stk. 1, skal uddannelsesinstitutionerne sikre, at der kan gives en forsvarlig undervisning med kvalificerede undervisere og tilstrækkelig bygningskapacitet. Der kan tænkes tilfælde, hvor en uddannelsesinstitution optager for mange ansøgere i forhold til, hvor mange undervisere den har til rådighed, eller i forhold til dens bygningskapacitet. Uddannelsesinstitutionerne kan ikke optage et forholdsmæssigt stort antal ansøgere, hvis ikke de har den tilstrækkelige kapacitet. Der skal således være tid og plads til den enkelte studerende, så muligheden for at opnå læringsmålene er til stede.

Desuden skal uddannelsesinstitutionerne tage højde for samfundsbehovet for uddannede med den pågældende uddannelse. De skal så vidt muligt ikke uddanne studerende til arbejdsløshed, men må tage hensyn til behovet for arbejdskraft på området.

Til stk. 3

Det er foreslået, at uddannelsesinstitutionen i tilfælde, hvor der er for mange ansøgere i forhold til kapaciteten på uddannelsen, kan fastsætte en venteliste. Er der, efter meddelelse om optag, ansøgere, der ikke ønsker optagelse alligevel, kan ansøgerne på ventelisten tilbydes at blive optaget. På denne måde kan uddannelsesinstitutionen tilgodese de ansøgere, der i første omgang ikke synes at være plads til, og uddannelsesinstitutionen kan få opfyldt kapaciteten på trods af, at der er ansøgere, der melder fra inden studiestart.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at ansøgere ikke har krav på at blive optaget, hvis der er for få ansøgere til en uddannelse. Uddannelsesinstitutionen kan fastsætte en minimumsgrænse, der er højere end den af Naalakkersuisut fastsatte i henhold til stk. 5. Uddannelsesinstitutionen har typisk erfaring med, hvor mange der sædvanligvis stopper i løbet af uddannelsen, hvorfor den kan have sat en højere minimumsgrænse end Naalakkersuisut. Uddannelsesinstitutionen har også

det økonomiske ansvar og har bedre forudsætninger for at vurdere, om udbud af en bestemt uddannelse med et bestemt antal ansøgere er rentabelt.

Uddannelsesinstitutionen kan i disse tilfælde vælge at udbyde uddannelsen hvert andet år. På den måde vil der sandsynligvis være flere ansøgere.

Til stk. 5

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at begrænse optaget til en uddannelse. Begrundelsen for at fastsætte en årlig maksimumsgrænse kan eksempelvis være, at Naalakkersuisut ikke mener, at der er behov for flere med den pågældende uddannelse.

Bestemmelsen giver også Naalakkersuisut mulighed for at begrænse udbuddet af en uddannelse. Minimumsgrænserne kan altså fastsættes for at sikre, at uddannelser ikke udbydes, hvis der kun er meget få studerende. Denne mulighed er foreslået for at undgå, at omkostningerne for den enkelte studerende bliver for høj. Alternativt kan uddannelsesinstitutionen i håb om at tiltrække flere ansøgere og undgå tilbagekaldelse af godkendelsen til at udbyde uddannelsen vælge kun at udbyde uddannelsen hvert andet år.

Til § 33

Til stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, at hvis der er flere kvalificerede ansøgere, end der er studiepladser på den enkelte uddannelse, optages ansøgere i henhold til prioriteringsregler, der er fastsat for den enkelte uddannelse i studieordningen. Prioriteringsregler kan eksempelvis være efter højeste karakter, opnået erhvervs erfaring mv.

Til stk. 2

Af bestemmelsen fremgår det, at ansøgere kan optages på en venteliste, hvis der er flere kvalificerede ansøgere end studiepladser. Ansøgeren får besked om optagelse på ventelisten jf. § 32, stk. 3, og skal bekræfte tilbuddet om en studieplads, jf. reglerne i § 34, stk. 4.

Til § 34

Til stk. 1

Uddannelsesinstitutionerne skal give svar til ansøgerne inden for en frist, som Naalakkersuisut fastsætter. Fristen skal være offentliggjort. Ansøgerne skal have meddelelse om, at de kan optages, og have tilbud om en studieplads.

Til stk. 2

Ansøgere, der ikke kan optages på uddannelsen, skal inden for den i stk. 1 fastsatte frist have meddelelse om, at de ikke er optaget.

Til stk. 3

Er en ansøger ikke optaget, men kan optages på en venteliste, skal ansøgeren have meddelelse herom. Ansøgeren skal også have besked om, hvor på ventelisten ansøgeren er placeret. Ansøgeren kan med afsæt heri vurdere, hvor stor sandsynligheden er for at blive optaget.

Til stk. 4

Ansøgere skal i forbindelse med meddelelse efter stk. 1 og 3 have en frist for, hvornår de senest skal tage imod tilbuddet om en plads på uddannelsen. Har ansøgerne ikke meldt tilbage til uddannelsesinstitutionen inden den angivne frist i meddelelsen, kan pladsen på uddannelsen tilbydes en anden, såfremt der er venteliste til uddannelsen. Dette er for at sikre, at der bliver optaget så mange som muligt.

Til § 35

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut kan fastsætte yderligere regler om adgang og optag på uddannelserne. Reglerne kan eksempelvis omhandle optag via kvoter.

Til § 36

Til stk. 1

Som noget nyt er det foreslået, at samtlige studerende på en bacheloruddannelse skal have et uddannelsesophold uden for Grønland i løbet af uddannelsen. Det kan enten være et helt semester, nogle enkelte fag eller 1 eller flere praktikperioder. Der er ikke noget krav til varigheden af opholdet, men der må ikke blot være tale om en studietur. Der er dog foreslået en overgangsbestemmelse, jf. § 41, stk. 1, idet ansøgere til uddannelserne skal have passende varsel til at indrette sig efter, hvilket udlandsophold, der vil være på den uddannelse, de agter at søge. Uddannelsesopholdet uden for Grønland vil derfor først være obligatorisk for studerende, der starter på en bacheloruddannelse den 1. august 2021 eller senere.

Til stk. 2

I studieordningen fastsættes der regler for opholdet i udlandet. Det kan fastsættes, at udlandsopholdet skal foretages på et bestemt tidspunkt i løbet af uddannelsen. Det kan også fastsættes, hvis det er ét bestemt semester, ét eller flere bestemte fag, én eller flere bestemte praktikperioder el. lign., der skal tages i udlandet. Det kan dog også tænkes, at der er flere muligheder for at komme uden for Grønland, så et helt hold eller en hel klasse ikke skal afsted på samme tid.

Til stk. 3

På bachelordelen er det obligatorisk med et udlandsophold. Det er dog foreslået, at det også kan fastsættes i studieordningerne for de øvrige videregående uddannelser, at der er krav om et uddannelsesophold uden for Grønland. Her kan der ligeledes være tale om et semester, en

praktikperiode eller lignende. Der er fastsat en overgangsbestemmelse, jf. § 41, stk. 2, hvoraf det fremgår, at der først kan stilles krav om obligatoriske uddannelsesophold uden for landet for studerende, der starter uddannelsen den 1. august 2021 eller senere.

Til stk. 4

Det er fundet nødvendigt, at der er mulighed for dispensation til bestemmelsens stk. 1, hvoraf det fremgår, at alle studerende på en bacheloruddannelse skal have et ophold uden for Grønland i løbet af uddannelsen. Der kan være studerende, for hvem det ikke er muligt at forlade Grønland. Det er dog et krav, at der skal foreligge særlige forhold, der taler for en dispensation.

Af særlige forhold, der kan begrunde en dispensation, kan nævnes familiemæssige forhold, herunder enlige forældre, der ikke har mulighed for at få barnet eller børnene med, eller helbredsmæssige årsager, herunder dokumenteret sygdom eller handicap hos den studerende, der vanskeliggør, at personen kan forlade Grønland. Der kan også være studiemæssige årsager, som vanskeliggør, at den studerende kan tage til udlandet. Der kan være studerende, der er forsinket i uddannelsen, fordi pågældende ikke har bestået nogle eksaminer, den studerendes generelle egnethed til et udlandsophold eller lignende.

Dispensation vil dog i alle tilfælde kræve, at den studerende søger herom, idet den studerende har retskrav på et udlandsophold. Uddannelsesinstitutionerne kan således ikke beslutte, at en studerende ikke kan komme på udlandsophold på baggrund af studiemæssige årsager.

Ifølge den foreslåede bestemmelse kan studerende, der i en anden sammenhæng har været uden for Grønland også få dispensation, idet et af de i bestemmelsen nævnte særlige forhold er international erfaring med uddannelse. Her tænkes eksempelvis på personer, der har været på efterskole i Danmark, på udveksling via EF, AFS eller lignende organisationer mv. Det forudsættes, at den studerende selv har været på uddannelsesophold, hvorfor det, at den studerende tidligere har været uden for Grønland sammen med sine forældre, sin samlever el. lign. i forbindelse med deres uddannelse, ikke kan begrunde en dispensation.

Såfremt der efter bestemmelsens stk. 3 er fastsat obligatoriske uddannelsesophold uden for Grønland for en anden videregående uddannelse end en bacheloruddannelse, gælder ovenstående dispensationsregler ligeledes.

Det er op til den enkelte uddannelsesinstitution at træffe afgørelse om dispensation. Uddannelsesinstitutionen kan fastsætte regler omkring form, frist mv. i forbindelse med dispensationsansøgning.

Til stk. 5

Hvis en studerende får dispensation efter bestemmelsens stk. 4, skal den studerende tilbydes et alternativt forløb. Er opholdet uden for Grønland eksempelvis bestemt til at være et bestemt

semester, og resten af klassen, holdet, årgangen el. lign. tager afsted på samme tid, skal der være et alternativt forløb, som den pågældende studerende kan følge i Grønland.

Til § 37

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Naalakkersuisut skal fastsætte regler om kompetencekrav for de undervisere, der underviser på videregående uddannelser.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut skal fastsætte reglerne i en bekendtgørelse. På denne måde kan reglerne nemmere ændres og tilpasses i takt med, at det generelle uddannelsesniveau stiger. Reglerne skal sikre en kontinuerlig udvikling i uddannelsesniveaut for undervisere og skal medvirke til at sikre et højt fagligt niveau i undervisningen. På sigt er målsætningen, at størstedelen af underviserne på videregående uddannelser skal have en ph.d.-uddannelse.

Reglerne skal omhandle krav til uddannelse, mulighed for opkvalificering, efteruddannelse osv. Reglerne kan variere, alt efter om uddannelserne udbydes på Ilisimatusarfik eller en af branche- og erhvervsskolerne. Reglerne skal desuden tage højde for, hvorvidt der er tale om personer, der underviser fuld tid, eller som kun har undervisningen, som en mindre del af sin beskæftigelse, eksempelvis eksterne undervisere, der kun har enkelte fag eller timer.

Til § 38

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at uddannelsesinstitutionerne er forpligtede til at tilbyde de studerende vejledning. Vejledningen skal under uddannelsesforløbet både omhandle selve uddannelsen, men skal også omhandle efterfølgende beskæftigelsesmuligheder. Vejledningen kan blandt andet omhandle valg af valgfag, valg af praktikvirksomheder, ophold uden for Grønland, jf. forslaget § 36, uddannelsesstøtte osv.

Vejledningen kan både være individuel via samtaler, men kan også ske ved foredrag eller lignende arrangementer.

Til stk. 2

For at reducere frafald har uddannelsesinstitutionerne en skærpet vejledningspligt over for studerende, der er blevet forsinket i deres uddannelse. I disse tilfælde vil vejledningen skulle ske ved møder med den enkelte studerende.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan efter denne bestemmelse fastsætte yderligere regler om vejledning. Disse regler vil blandt andet kunne omhandle omfanget af vejledning, vejledning i forbindelse med høj fraværsprocent, ved manglende aflevering af obligatoriske opgaver eller lignende.

Til § 39

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at uddannelsesinstitutionernes afgørelser, der er truffet efter denne Inatsisartutlov, kan påklages til Naalakkersuisut. I praksis er det det ressortansvarlige departement, der behandler sådanne klager. Der er dog fastsat begrænsninger for, hvilken type af afgørelser, der kan påklages til Naalakkersuisut.

Det fremgår af bestemmelsen, at afgørelser, der vedrører den studerendes retsstilling, kan indbringes for Naalakkersuisut. Afgørelser, der vedrører retsstillingen, kan være om afslag på ansøgning om optagelse, dispensation i forhold til obligatorisk uddannelsesophold uden for landet m.v. Der skal altså være tale om en klage, der skal afgøres ud fra en juridisk vurdering, eksempelvis om afgørelsen er truffet i overensstemmelse med gældende ret, herunder forvaltningsretlige regler og grundsætninger.

Klagen skal være indgivet til Naalakkersuisut senest 4 uger efter, at afgørelsen blev meddelt klageren. Naalakkersuisut kan således afvise at behandle en klage, der modtages efter fristen.

Til stk. 2

Det fremgår af denne bestemmelse, at klager, der indgives til Naalakkersuisut ikke har opsættende virkning, dvs. afgørelser, der træffes af uddannelsesinstitutionerne, har retskraft fra det tidspunkt, de meddeles den pågældende. Der henvises dog til bestemmelsens stk. 3, hvor det fremgår, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler for, at bestemte klager har opsættende virkning.

Til stk. 3

Det er foreslået, at der gives Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte yderligere regler for klageadgang og behandling af klager. Dette kan eksempelvis omfatte regler om formkrav, tidsfrister for udtalelse, til hvem klagen skal stiles osv. Derudover kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, at bestemte klager har opsættende virkning, hvilket de som udgangspunkt ikke har, jf. bestemmelsens stk. 2.

Til § 40

Til stk. 1

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. august 2019. Dette tidspunkt er fundet hensigtsmæssigt i forhold til tidspunktet for vedtagelse af Inatsisartutloven på forårssamlingen og uddannelsesinstitutionernes start på et nyt skoleår.

Til stk. 2

Samtidig med vedtagelsen af Inatsisartutloven er det foreslået, at Landstingsforordning nr. 2 af 20. maj 1998 om socialpædagoguddannelsen ophæves. Denne har tidligere dannet hjemmelsgrundlag for udbuddet af socialpædagoguddannelsen, men er ikke nødvendig længere, da samtlige videregående uddannelser foreslås reguleret af dette forslag. Desuden ophæves de to bekendtgørelser om socialpædagoguddannelsen, der er opretholdt ved Landstingsforordningen. De to bekendtgørelser er henholdsvis Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 15. april 1991 om socialpædagoguddannelsens fag og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 15. april 1991 om uddannelse af socialpædagoger.

Til § 41

Til stk. 1

Bestemmelsen i § 36, stk. 1, vil ifølge denne bestemmelse først finde anvendelse for studerende, der starter en bacheloruddannelse den 1. august 2021 eller senere. Hermed sikres det, at uddannelsesinstitutionerne kan nå at indgå aftaler med uddannelsesinstitutioner mv. i udlandet. Desuden kan de studerende nå at indrette sig herefter.

Til stk. 2

Denne bestemmelse fastlår, at regler om obligatoriske udlandsophold efter forslagets § 36, stk. 3, først kan få virkning for studerende, der starter uddannelsen 1. august 2021 eller senere. Hermed kan uddannelsesinstitutionerne og de studerende nå at indrette sig herefter.